

GIAO ƯỚC CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI

Bài 6 (tiếp theo) Các điều kiện mà tuyển dân của Đức Chúa Trời phải đạt, để được nhận giao ước của Đức Chúa Trời.

Xuất Ê-díp-tô Ký 28:31-35: Người cũng hãy may áo dài của ê-phót toàn bằng vải tím. Ở giữa áo có một lỗ tròn đầu vào; viền chung quanh, dệt như lỗ áo giáp mặt lưới, để cho khỏi té. Nơi biên dưới hãy thắt trái lựu màu tím, đỏ điều, đỏ sẫm, cùng chuông vàng nhỏ đan treo nhau ở vòng theo viền, nghĩa là một cái chuông rồi kế một trái lựu, ở vòng khắp chung quanh viền áo. Khi A-rôn hầu việc tế lễ, sẽ mặc áo đó; và khi vào hay ra nơi thánh trước mặt Đức Giê-hô-va, người ta sẽ nghe tiếng chuông vàng nhỏ, và A-rôn khỏi chết vậy.

Chữ may - make^{H6213} chép trong câu 31 trên, đó là chữ אָשָׁה - 'asah, số 6213 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *có bốn phận, sự gánh vác, trách nhiệm để làm, sự chế tạo, sự hoàn thành, sự thực hiện, sự thi hành, sự sắp xếp, sự sửa soạn, sự chuẩn bị, đem lại kết quả, sự tác động, sự chi phối, sự tạo ảnh hưởng, sự trợ cấp, sự ban cho, sự cung cấp, sự trang bị, sự thực hành, sự rèn luyện, sự phục vụ, sự đáp ứng*;

Chữ áo dài - the robe^{H4598} chép trong câu 31 trên, đó là chữ מְעִיל - meiyil, số 4598 ra từ chữ מְעַל - ma'al, số 4603 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *áo khoác của người có chức vụ, áo mặc ngoài của người có thứ bậc cai trị được chỉ định; sự bao bọc, sự che đậy tội bất trung, che đậy sự phạm tội chống lại loài người, chống lại sự công bình của Luật pháp, chống lại sự chỉ định của Đức Chúa Trời*;

Chữ Ê-phót - the ephod^{H646} chép trong câu 31 trên, đó là chữ אֶפֶד - 'ephod, số 646 của tiếng Hê-bơ-rơ, mang ý nghĩa là *chiếc áo thứ hai có đai quàng hai vai mặc bên ngoài áo choàng (trong bộ áo của thầy tế lễ), sau khi thầy tế lễ đã mặc áo choàng, thì sẽ mặc Ê-phót này, rồi thầy tế lễ sẽ choàng băng đeo ngực hình vuông, là băng có gắn mười hai viên ngọc với tên của mỗi chi phái của Y-sơ-ra-ên được khắc trên từng viên ngọc đó*.

Chữ toàn-all^{H3632} chép trong câu 31 trên, đó là chữ כָּלִיִּל - kaliyl, số 3632 ra từ chữ kalal, số 3634 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *toàn bộ, toàn thể, hoàn toàn, thành một khối, thành một thể, đầy đủ, nguyên vẹn từng chi tiết của một thể, hoàn thành trọn vẹn*;

Chữ màu tím - blue^{H8504} chép trong câu 31 trên, đó là chữ תְּכֵלֶת - tekeleth, số 8504 ra từ chữ תְּכָלֶת - shecheleth, số 7827 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *màu tím, màu tím đậm, cực tím*;

Bản King James version đã chép màu tím thành chữ blue^{H8504} (nghĩa là màu xanh đậm), nhưng trong ngôn ngữ Hê-bơ-rơ là màu tím đậm hoặc cực tím, là màu được gọi theo ánh sáng ra từ mặt trời, được gọi là tia tử ngoại, tia cực tím, mà theo ngôn ngữ kỹ thuật ánh sáng trong tiếng Anh sẽ là Violet hoặc Ultraviolet.

Màu tím này khác với màu mà người Việt Nam gọi là màu tía - purple^{H713} hoặc đỏ điều, là hai màu xanh và màu đỏ hợp làm một mà tạo nên. Vì chúng ta đang suy gẫm Lời Đức Chúa Trời mà trong Lời của Đức Chúa Trời có sự sống, sự sống là sự sáng của loài người, vì thế cho nên khi chúng ta phân tích ý nghĩa của ngôn ngữ Hê-bơ-rơ liên quan đến màu của sự sáng, thì chúng ta có thể thấy trong ánh sáng có các bức xạ khác nhau tác động đến muôn vật sống trên trái đất này, mà người ta gọi là tia sáng và người ta đã đo và định tên các tia sáng đó như sau: Tia Gamma, Tia Viba, Tia Cực tím (còn được gọi là tia tử ngoại), Tia X, Tia Hồng ngoại và ánh sáng thường mà loài người vẫn nhìn thấy. Các tia sáng mà mắt thường của loài người chúng ta không thể nhìn thấy được, nhưng người ta có thể chế ra các loại kính có thể thấy được các ánh sáng đó và đo được các bức xạ, tức là các bước sóng của ánh sáng đó va đập vào muôn vật trên đất này và người ta có thể cảm nhận được qua da thịt của thân thể mình.

Tia sáng có tên là màu tím được chép trong Kinh-Thánh mang ý nghĩa là màu xanh da trời đậm mà chúng ta có thể thấy được nơi chân trời, hoặc khi người ta ngồi trong máy bay nhìn ra ngoài vào bầu trời thì sẽ phân biệt được màu xanh này được thay đổi từ rất đậm ở trên tầng cao nhất, rồi nhạt dần ở phần dưới thấp.

Trong ánh sáng phát ra từ mặt trời có bảy màu mà người ta có thể thấy được qua khúc xạ bởi hơi nước trong không khí, như sau cơn mưa người ta thấy cầu vồng (Rainbow) vậy. Các tia sáng được phát ra từ ánh sáng của mặt trời có thể thiêu đốt da thịt của loài người, nếu người ta không mặc quần áo bảo vệ thân thể mình, như tia cực tím có thể làm xạm màu da thịt và nếu người ta không che đậy da thịt dưới ánh nắng chói chang, thì da của những người da trắng có thể bị đỏ, đau rát, phỏng rộp, còn mắt của người ta sẽ bị lóa và nếu không được bảo vệ thì có thể bị mù, lòa, lòa bởi tia cực tím. Nhưng tia cực tím có thể tác động trên da thịt của người ta để kích thích để tạo nên Vitamin D, giúp cho việc tạo can-xi có ích lợi cho việc chống còi xương hoặc loãng

xương. **Tia cực tím** có tác dụng khử diệt nhiều loại virus, vi trùng trong không khí, nên người ta đã chế ra loại bóng đèn dùng điện để tạo ra các bước sóng của tia cực tím mạnh để khử trùng phòng phẫu thuật, vệ sinh sàn nhà sau khi đã lau ướt, khi tia cực tím chiếu vào nơi ướt sẽ tạo nên sự phân hóa không khí mà có nồng độ Ô-xy đậm đặc được giải phóng ra, gọi là khí Ozone (O₃). Khi không khí được giải phóng Ozone sẽ có mùi khét đặc trưng như mùi khét của sự đốt trong không khí sau cơn mưa giữa buổi trưa hè nắng nóng vậy.

Tia Hồng ngoại có tác dụng làm nóng nên được sử dụng trong việc điều trị xương, khớp, giảm đau, làm tan máu bầm, kích thích tạo tế bào mới, tế bào non tại các vết thương hở, chống cứng cơ, tạo điều kiện trao đổi dinh dưỡng trong cơ thể. **Tia Gamma** có bước sóng cực ngắn, có thể xuyên qua các vật giống như **Tia X**, nên người ta đã sử dụng tia Gamma trong việc điều trị ung thư được kiểm soát cách thận trọng, để phá hủy tế bào ung thư. Còn Tia X cũng giống Tia Gamma, nhưng ít nguy hiểm hơn Tia Gamma. Tia X có thể xuyên qua nhiều vật thể tùy theo cách người ta sử dụng tia X cứng hay tia X mềm, được áp dụng trong y học để thấy rõ bộ xương của thân thể người ta và các loài động vật, hoặc với tia mạnh hơn sẽ xuyên qua các vật thể cứng để phát hiện các vật giấu bên trong hành lý hoặc trong chiến tranh người ta có thể sử dụng loại máy chiếu Tia X mạnh để nhìn xuyên qua tường mà phát hiện các vật phía sau bức tường đó.

Trong thực tế, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người sự hiểu biết và sự thông sáng để bắt chước theo những công việc của Đức Chúa Trời, đặc biệt là các tia sáng mà người ta đã phát hiện ra và chế tạo các thiết bị nhìn giúp cho mắt của người ta có thể thấy được trong ban đêm, thấy được những vật bị che khuất hoặc để điều trị bệnh, huỷ diệt các loài côn trùng có hại cho sức khoẻ của loài người... nhưng người ta lại không để ý đến sự sáng thật có ở trong Lời Đức Chúa Trời, biết rõ mọi sự trong lòng, trong trí của người ta, cùng để chữa lành hoặc huỷ diệt những mưu tính độc ác của ma quỷ hành động trong trí, trong lòng của loài người.

Thi-Thiên 119:103-105: Lời Chúa ngọt hòng tôi đường bao! Thật ngọt hơn mật ong trong miệng tôi! Nhờ giềng mối Chúa tôi được sự thông sáng; Vì vậy, tôi ghét mọi đường giả dối. Lời Chúa là ngọn đèn cho chân tôi, ánh sáng cho đường lối tôi.

Thi-Thiên 139:1-18: Hỡi Đức Giê-hô-va, Ngài đã dò xét tôi, và biết tôi. Chúa biết khi tôi ngồi, lúc tôi đứng dậy; Từ xa Chúa hiểu biết ý tưởng tôi. Chúa xét nét nẻo đường và sự nằm ngủ tôi, quen biết các đường lối tôi. Vì lời chưa ở trên lưỡi tôi, kìa, hỡi Đức Giê-hô-va, Ngài đã biết trọn hết rồi. Chúa bao phủ tôi phía sau và phía trước, đặt tay Chúa trên mình tôi. Sự tri thức đường ấy, thật diệu kỳ quá cho tôi, Cao đến đối tôi không với kịp! Tôi sẽ đi đâu xa Thần Chúa? Tôi sẽ trốn đâu khỏi mặt Chúa? Nếu tôi lên trời, Chúa ở tại đó, ví tôi nằm dưới âm phủ, kìa, Chúa cũng có ở đó. Nhược bằng tôi lấy cánh hừng đông, bay qua ở tại cuối cùng biển, tại đó tay Chúa cũng sẽ dẫn dắt tôi, tay hữu Chúa sẽ nắm giữ tôi. Nếu tôi nói: Sự tối tăm chắc sẽ che khuất tôi, ánh sáng chung quanh tôi trở nên đêm tối, thì chính sự tối tăm không thể giấu chi khỏi Chúa, ban đêm soi sáng như ban ngày, và sự tối tăm cũng như ánh sáng cho Chúa. Vì chính Chúa nắn nên tâm thần tôi, dệt thành tôi trong lòng mẹ tôi. Tôi cảm tạ Chúa, vì tôi được dựng nên cách đáng sợ lạ lùng. Công việc Chúa thật lạ lùng, lòng tôi biết rõ lắm. Khi tôi được dựng nên trong nơi kín, chịu nắn nên cách xảo lạ nơi thấp của đất, thì các xương cốt tôi không giấu được Chúa. Mắt Chúa đã thấy thể chất vô hình của tôi; Số các ngày định cho tôi, đã biên vào sổ Chúa trước khi chưa có một ngày trong các ngày ấy. Hỡi Đức Chúa Trời, các tư tưởng Chúa quý báu cho tôi thay! Số các tư tưởng ấy thật lớn thay! Nếu tôi muốn đếm các tư tưởng ấy, thì nhiều hơn cát. Khi tôi tỉnh thức tôi còn ở cung Chúa.

Châm ngôn 6:20-24: Hỡi con, hãy giữ lời răn bảo của cha, chớ lia bỏ các phép tắc của mẹ con. Khá ghi tạc nó nơi lòng con luôn luôn, và đeo nó nơi cổ con. Khi con đi, các lời đó sẽ dẫn dắt con; Lúc con ngủ, nó gìn giữ con; Và khi con thức dậy, thì nó sẽ trò chuyện với con. Vì điều răn là một cái đèn, luật pháp là ánh sáng, và sự quả trách khuyên dạy là con đường sự sống, đặng giữ con khỏi người đàn bà ác nghiệp, và khỏi lưỡi dua nịnh của dâm phụ.

Ê-sai 60:1-3: Hãy dấy lên, và sáng lòe ra! Vì sự sáng người đã đến, và vinh quang Đức Giê-hô-va đã mọc lên trên người. Nay, sự tối tăm vây phủ đất, sự u ám bao bọc các dân; song Đức Giê-hô-va dấy lên trên người, vinh quang Ngài tỏ rạng trên người. Các dân tộc sẽ đến nơi sự sáng người, các vua sẽ đến nơi sự chói sáng đã mọc lên trên người.

Chúng ta vừa được biết sự mầu nhiệm của chữ **màu tím - blue**^{H8504} được chép trong Xuất Ê-díp-tô Ký 28 câu 31, là tiêu chuẩn của toàn bộ các sợi chỉ được sử dụng để dệt lên tấm vải may chiếc áo dài của Ê-phốt

cho thầy tế lễ A-rôn, là bóng về Lời của Đức Chúa Trời, phải được công bố ra trong sự rao giảng, để tuyển dân của Đức Chúa Trời được mặc lại chiếc áo thầy tế lễ nhà vua, mà thầy tế lễ A-rôn là bóng.

Trong Lời của Đức Chúa Trời có sự sống, sự sống là sự sáng thật của linh hồn loài người, mà sự sáng thật đó tức là Lẽ thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, vốn được giấu kín trong Lời của Đức Chúa Trời được chép thành văn tự trong Kinh-Thánh, mà chỉ những người nào được Đức Thánh Linh mở con mắt của người bē trong, thì mới được thấy sự sáng thật này, như Đức Chúa Jêsus Christ đã phán:

Giăng 3:1-8: Trong vòng người Pha-ri-si, có người tên là Ni-cô-đem, là một người trong những kẻ cai trị dân Giu-đa. Ban đêm, người này đến cùng Đức Chúa Jêsus mà nói rằng: Thưa thầy, chúng tôi biết thầy là giáo sư từ Đức Chúa Trời đến; vì những phép lạ thầy đã làm đó, nếu Đức Chúa Trời chẳng ở cùng, thì không ai làm được. Đức Chúa Jêsus cất tiếng đáp rằng: Quả thật, quả thật, Ta nói cùng người, nếu một người chẳng sanh lại, thì không thể thấy được nước Đức Chúa Trời. Ni-cô-đem thưa rằng: Người đã già thì sanh lại làm sao được? Có thể nào trở vào lòng mẹ và sanh lần thứ hai sao? Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Quả thật, quả thật, Ta nói cùng người, nếu một người chẳng nhờ nước và Thánh Linh mà sanh, thì không được vào nước Đức Chúa Trời. Hễ chi sanh bởi xác thịt là xác thịt; hễ chi sanh bởi Thánh Linh là thần. Chớ lấy làm lạ về điều Ta đã nói với người: Các người phải sanh lại. Gió muốn thổi đâu thì thổi, người nghe tiếng động; nhưng chẳng biết gió đến từ đâu và cũng không biết đi đâu. Hễ người nào sanh bởi Thánh Linh thì cũng như vậy.

Ê-phê-sô 1:17-23: Tôi cầu Đức Chúa Trời của Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta, là Cha vinh hiển, ban thần trí của sự khôn sáng và của sự tỏ ra cho anh em, để nhận biết Ngài, lại soi sáng con mắt của lòng anh em, hầu cho biết điều trông cậy về sự kêu gọi của Ngài là thế nào, sự giàu có của cơ nghiệp vinh hiển Ngài cho các thánh đồ là làm sao, và biết quyền vô hạn của Ngài, đối với chúng ta có lòng tin, là lớn dường nào, y theo phép tối thượng của năng lực mình, mà Ngài đã tỏ ra trong Đấng Christ, khi khiến Đấng Christ từ kẻ chết sống lại và làm cho ngồi bên hữu mình tại các nơi trên trời, cao hơn hết mọi quyền, mọi phép, mọi thế lực, mọi quân chủ cùng mọi danh vang ra, không những trong đời này, mà cũng trong đời hầu đến nữa. Ngài đã bắt muôn vật phục dưới chân Đấng Christ, và ban cho Đấng Christ làm đầu Hội thánh, Hội thánh là thân thể của Đấng Christ, tức là sự đầy đủ của Đấng gồm tóm mọi sự trong mọi loài.

Trong các bài trước chúng ta đã được biết ý nghĩa của chữ **dệt**, chữ **tạo** và trong bài chúng ta đang học đây, chúng ta học đến chữ **may - make**^{H6213}, do người dịch bản tiếng Việt đã diễn ý, nhưng các ý nghĩa trên cũng ra từ một chữ, đó là chữ **dệt - make**^{H6213}. Vì trong thời cổ xưa người ta dùng cách dệt các sợi chỉ trên khung dệt mà tạo nên các tấm vải theo kích thước được định trước để tạo nên tấm vải rộng và dài quần từ trên vai xuống thân dưới, chứ không sử dụng kéo cắt như chúng ta thời nay.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã mạng lệnh cho Môi-se **may** một chiếc áo dài - **the robe**^{H4598} của **ê-phốt**, nghĩa là chiếc áo này mặc bên ngoài **chiếc áo khoác ngoài - garment**^{H899} của thầy tế lễ A-rôn, nên chiếc áo choàng này được gọi là **áo dài của ê-phốt**. Điều này có giá trị tuyệt đối chỉ dành cho chức vụ thầy tế lễ thượng phẩm (đang nhậm chức) được mặc mà thôi, còn người nào không phải là thầy tế lễ đang nhậm chức này mà mặc chiếc áo này, thì kẻ đó sẽ chết.

Chiếc áo được chế riêng cho chức vụ thầy tế lễ thượng phẩm A-rôn này là bóng về chức vụ của những người được chọn làm môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ, sẽ nhân Đức Chúa Jêsus Christ, thầy tế lễ thượng phẩm của Đức Chúa Trời chí cao để thi hành chức vụ rao giảng Tin-Lành quyền phép của Nước Đức Chúa Trời cho muôn dân trên đất này, mà tất cả các bài giảng đó chỉ có một tiêu chuẩn duy nhất được rao giảng ra, đó là Luật pháp trọn vẹn của Đức Chúa Trời mà thôi, mà màu tím của áo dài của ê-phốt đó là bóng.

Gia-cơ 1:16-27: **Hỡi anh em yêu dấu, chớ tự dối mình: mọi ân điển tốt lành cùng sự ban cho trọn vẹn đều đến từ nơi cao và bởi Cha sáng láng mà xuống, trong Ngài chẳng có một sự thay đổi, cũng chẳng có bóng của sự biến cải nào. Ấy chính Ngài theo ý muốn mình, đã dùng Lời của lẽ thật (the word of truth) sanh chúng ta, hầu cho chúng ta được nên như trái đầu mùa của những vật Ngài dựng nên. Hỡi anh em yêu dấu, anh em biết điều đó: người nào cũng phải mau nghe mà chậm nói, chậm giận; vì cơn giận của người ta không làm nên sự công bình của Đức Chúa Trời. Vậy, hãy bỏ đi mọi điều ô uế, và mọi điều gian ác còn lại, đem lòng nhu mì nhận lấy Lời đã trồng trong anh em, là Lời cứu được linh hồn của anh em. Hãy làm theo Lời, chớ lấy nghe làm đủ mà lừa dối mình. Vì, nếu có kẻ nghe Lời mà không làm theo, thì**

khác nào người kia soi mặt mình trong gương, thấy rồi thì đi, liền quên mặt ra thế nào. Nhưng kẻ nào xét kỹ luật pháp trọn vẹn (*the perfect law*), là luật pháp về sự tự do, lại bên lòng suy gẫm lầy, chẳng phải nghe rồi quên đi, nhưng hết lòng giữ theo phép tắc nó, thì kẻ đó sẽ tìm được phúc trong sự mình vâng lời. Nhược bằng có ai tưởng mình là tin đạo, mà không cầm giữ lưỡi mình, nhưng lại lừa dối lòng mình, thì sự tin đạo của người hạng ấy là vô ích. Sự tin đạo thanh sạch không vết, trước mặt Đức Chúa Trời, Cha chúng ta, là thăm viếng kẻ mồ côi, người góa bụa trong cơn khốn khó của họ, và giữ lấy mình cho khỏi sự ô uế của thế gian.

Trong thế gian vào thời kỳ sau rốt này, người ta thường cho những người thuộc về công ty, nhà máy, hệ thống của mình các bộ quần áo đồng phục để phân biệt với các công ty và trong các bộ đồng phục đó, người ta cũng may riêng cho những người phụ trách của mỗi bộ phận trong công ty của mình, đặc biệt là trong quân đội, với các binh chủng khác nhau, người ta cũng chế ra các bộ quần phục khác nhau, cùng các phù hiệu và quân hàm khác nhau tùy theo chức vụ của mỗi người trong đơn vị đó, để dễ nhận biết các chức vụ cùng quyền hạn của mỗi người trong các đơn vị đó.

Tuyển dân của Đức Chúa Trời còn được gọi là các quân đội của Đức Giê-Hô-Va và ngay trong dân sự của Đức Chúa Trời cũng được chia ra các quan trưởng, quan cai có số lượng quân đội khác nhau và trong chi phái Lê-vi, là chi phái được Đức Giê-Hô-Va biệt riêng cho Ngài, mà những người trong chi phái đó được biệt riêng cho công việc phục vụ sự thờ phượng Đức Chúa Trời nơi đền tạm. Mọi người trong dân Y-sơ-ra-ên sẽ nhờ những sự biệt riêng các chức vụ đó mà nhận biết trách nhiệm của mình trước các chức vụ mà Đức Giê-Hô-Va đã chỉ định.

Tất cả những sự chỉ định của Đức Giê-Hô-Va đối với dân Y-sơ-ra-ên đó là bóng về chức vụ thờ phượng Đức Chúa Trời bằng tâm thần và bằng Lễ thật trong thời kỳ sau rốt này.

Trước khi trở về thiên đàng với Đức Chúa Cha, Đức Chúa Jê-sus Christ đã mạng lệnh cho các môn đồ của Ngài hãy đi khắp thế gian để khiến muôn dân trở nên môn đồ của Ngài.

Ma-thi-ơ 28:18-20: Đức Chúa Jê-sus đến gần, phán cùng môn đồ như vậy: Hết cả quyền phép ở trên trời và dưới đất đã giao cho Ta. Vậy, hãy đi dạy dỗ muôn dân, hãy nhân Danh Đức Cha, Đức Con, và Đức Thánh Linh mà làm phép báp tem cho họ, và dạy họ giữ hết cả mọi điều mà Ta đã truyền cho các người. Và này, Ta thường ở cùng các người luôn cho đến tận thế.

Bản The Amplified Bible chép: **Jesus approached and, breaking the silence, said to them, All authority (all power of rule) in heaven and on earth has been given to Me. Go then and make disciples of all the nations, baptizing them into the name of the Father and of the Son and of the Holy Spirit. Teaching them to observe everything that I have commded you, and behold, I am with you all the days (perpetually, uniformly, and every occation) to the [very] close and consummation of the age. Amen (so let it be).**

Có nghĩa là: **Đức Chúa Jê-sus đến gần và phá vỡ sự im lặng, phán với các môn đồ của Ngài rằng: Hết thảy mọi quyền thế (mọi quyền phép và mọi sự cai trị) ở trên trời và trên đất này đã được trao cho Ta. Vậy hãy đi khiến muôn dân trở nên môn đồ của Ta, báp-têm họ vào trong Danh của Đức Chúa Cha và của Đức Chúa Con và của Đức Thánh Linh. Dạy họ tuân theo mọi điều mà Ta đã phán dạy các người, và này, Ta ở cùng các người luôn mỗi ngày (mãi mãi, không thay đổi trong mọi hoàn cảnh) cho tới khi kết thúc mọi thời đại.**

Làm thế nào để các môn đồ của Đức Chúa Jê-sus Christ có thể làm được công việc như Đức Giê-Hô-Va đã phán với Môi-se là mặc cho A-rôn bộ áo thánh theo Lễ thật, vì mọi sự đã chép trong cuốn sách Luật pháp đó sẽ được thực hành theo cách mới của Đức Thánh Linh, chứ không theo cách cũ của văn tự?

Như chúng ta đã biết, việc Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời ban sự khôn ngoan, sự thông sáng và tài khéo cho những người được Ngài chọn để chế bộ áo thánh cho thầy tế lễ A-rôn cùng các con trai của người đó là bóng về việc các môn đồ của Đức Chúa Jê-sus Christ, là những người được Đức Thánh Linh xúc dầu cho để rao giảng Tin-Lành quyền phép của Nước Đức Chúa Trời cho muôn dân và khiến muôn dân trở nên môn đồ của Đức Chúa Jê-sus Christ.

Nếu chúng ta đọc kỹ mọi sự mà Đức Chúa Jê-sus Christ đã phán với các môn đồ của Ngài (trước khi Ngài trở về thiên đàng với Đức Chúa Cha với chức vụ Thầy tế lễ đời đời của Đức Chúa Trời nơi thiên đàng) và Đức Chúa Jê-sus Christ cũng đã phán rõ rằng, chính Ngài, nghĩa là Thánh Linh của Đấng Christ sẽ ở cùng với các môn đồ của Ngài để thi hành chức vụ này, nhưng việc chế bộ áo thánh và mặc bộ áo thánh này không giống

như việc người ta đã dệt vải gai đậu mịn, rồi may thành bộ áo thánh đó rồi Môi-se sẽ mặc bộ áo đó cho thầy tế lễ A-rôn.

Để chúng ta có thể hiểu được sự mầu nhiệm này, thì chúng ta hãy nhớ lại Lời Chúa đã chép về cái tên mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã gọi loài người, là A-đam.

Sáng thế ký 1:26: Đức Chúa Trời phán rằng: Chúng Ta hãy làm nên loài người như hình Ta và theo tượng Ta, đặng quản trị loài cá biển, loài chim trời, loài súc vật, loài côn trùng bò trên mặt đất, và khắp cả đất.

Chữ **loài người** - man^{H120} chép trong câu 26 trên, đó là chữ אָדָם - 'adam, số 119 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **loài người, người nam; trở nên đỏ, bị cọ xát để trở nên đỏ, để bày tỏ huyết, để nhuộm đỏ;**

Ngay trước khi Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời tạo nên loài người trên đất này, nghĩa là khi loài người còn ở trong ý tưởng của Đức Chúa Trời, trước khi được Ngài đặt (qua sự hà sanh khí vào lỗ mũi) vào trong thân hình bằng bụi đất, thì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã quyết định loài người phải trải qua sự chết, nhưng loài người sẽ được phục hồi sự sống qua việc được nhuộm đỏ trong Danh của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời.

Thi-Thiên 82:1-7: Đức Chúa Trời đứng trong hội Đức Chúa Trời; Ngài đoán xét giữa các thần. Các người sẽ đoán xét chẳng công bình, và tây vị kẻ ác cho đến chừng nào? Hãy đoán xét kẻ khốn cùng và người mồ côi; Hãy xử công bình cho người buồn rầu và kẻ túng ngặt. Khá cứu vớt kẻ khốn cùng và người thiếu thốn, giải họ khỏi tay kẻ ác. Chúng nó không biết chi, cũng chẳng hiểu chi; Chúng nó đi qua đi lại trong sự tối tăm: Các nền trái đất đều rung động. Ta đã nói: Các người là thần, hết thảy đều là con trai của Đấng Chí cao. Dầu vậy, các người sẽ chết như loài người, sa ngã như một quan trưởng.

Bản King James version chép: God^{H430} standeth^{H5324} in the congregation^{H5712} of the mighty^{H410}; he judgeth^{H8199} among^{H8432} the gods^{H430}. How^{H5704} long^{H5704} will ye judge^{H8199} unjustly^{H5766}, and accept^{H5375} the persons^{H6440} of the wicked^{H7563}? Selah^{H5542}. 3. Defend^{H8199} the poor^{H1800} and fatherless^{H3490}: do justice^{H6663} to the afflicted^{H6041} and needy^{H7326}. 4. Deliver^{H6403} the poor^{H1800} and needy^{H34}: rid^{H5337} them out of the hand^{H3027} of the wicked^{H7563}. 5. They know^{H3045} not, neither^{H3808} will they understand^{H995}; they walk^{H1980} on in darkness^{H2825}: all^{H3605} the foundations^{H4146} of the earth^{H776} are out of course^{H4131}. 6. I have said^{H559}, Ye are gods^{H430}; and all^{H3605} of you are children^{H1121} of the most^{H5945} High^{H5945}. But ye shall die^{H4191} like men^{H120}, and fall^{H5307} like one^{H259} of the princes^{H8269}. 8. Arise^{H6965}, O God^{H430}, judge^{H8199} the earth^{H776}: for thou shalt inherit^{H5157} all^{H3605} nations^{H1471}.

Nguyên văn câu 1 chép: **Đức Chúa Trời ngự trong sự toàn năng của Ngài, phán xét giữa các thần.** Nghĩa là Đức Chúa Trời là Đấng toàn năng, đã tạo nên muôn vàn thiên binh, thiên sứ của Ngài, nhưng trong số các thiên sứ mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tạo nên đó, có một quan trưởng, là kẻ tạo phản, kẻ nổi loạn, kẻ toan lập cho mình một vương quốc như của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời phán xét các thiên sứ đã nghe theo sự gian dối của quan trưởng đó, tức là một chê-ru bin mang tên Lucifer, mà chống nghịch lại loài người, là loài được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời tạo nên theo ảnh tượng của Ngài, để thi hành kế hoạch tìm một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ cho Ngài, nhưng số thiên sứ đó lại chấp nhận kẻ gian ác mang tên Lucifer kia. Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã nổi giận mà phán với các thiên sứ phản loạn đó và Ngài đã phán xét **chúng sẽ sa ngã như Lucifer (quan trưởng)** và chết như **A-đam**, là nạn nhân của sự lừa dối bởi Sa-tan (Lucifer).

Chúng ta hãy chú ý vào việc Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời lấy da thú **kết thành áo dài** mặc cho A-đam và Ê-va để che sự loã lồ cho hai người và đó là chữ **may**, chữ **chế bộ áo** đầu tiên được chép trong Kinh-Thánh.

Sáng thế ký 3:21-24: Giê-hô-va Đức Chúa Trời lấy da thú kết thành áo dài cho vợ chồng A-đam, và mặc lấy cho. Giê-hô-va Đức Chúa Trời phán rằng: Nay, về sự phân biệt điều thiện và điều ác, loài người đã thành một bực như Chúng Ta; vậy bây giờ, Ta hãy coi chừng, e loài người giơ tay lên cũng hái trái cây sự sống mà ăn và được sống đời đời chẳng. Giê-hô-va Đức Chúa Trời bèn đuổi loài người ra khỏi vườn Ê-đen đặng cày cấy đất, là nơi có người ra. Vậy, Ngài đuổi loài người ra khỏi vườn, rồi đặt tại phía đông vườn Ê-đen các thần chê-ru-bin với gươm lưỡi chói lòa, để giữ con đường đi đến cây sự sống.

Bản King James version chép câu 21 trên như sau: ²¹Unto Adam^{H120} also and to his wife^{H802} did the LORD^{H3068} God^{H430} make^{H6213} coats^{H3801} of skins^{H5785}, and clothed^{H3847} them.

Chữ **kết** - make^{H6213} chép trong câu 21 trên, đó là chữ אָסַח - 'asah, số 6213 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **có bốn phận, sự gánh vác, trách nhiệm để làm, sự chế tạo, sự hoàn thành, sự thực hiện, sự thi hành, sự**

sắp xếp, sự sửa soạn, sự chuẩn bị, đem lại kết quả, sự tác động, sự chi phối, sự tạo ảnh hưởng, sự trợ cấp, sự ban cho, sự cung cấp, sự trang bị, sự thực hành, sự rèn luyện, sự phục vụ, sự đáp ứng;

Chữ **áo dài** - **coats**^{H3801} chép trong câu 21 trên, đó là chữ כִּתְוֹנֹת - **kethoneth**, số 3801 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *áo lót mặc trong trước khi mặc áo choàng, để che đậy, chỗ núp, chỗ ẩn náu, chỗ trốn;*

Chữ **mặc lấy cho** - **clothed**^{H3847} chép trong câu 21 trên, đó là chữ לָבַשׁ - **labash**, số 3847 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *khoác lên, quấn quanh thân thể, mặc cho;*

Trong sự phán xét của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đối với loài người được chép trong sách Sáng thế ký 3 câu 22 trên, Đức Chúa Trời đã hé lộ cho chúng ta biết rằng, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã không cất cây sự sống khỏi cảnh vườn của Ngài tại Ê-đen, nhưng Ngài đã cho các thiên sứ chê-ru-bin cầm gươm lưỡi chói loà, để giữ con đường đi đến cây sự sống, điều đó có nghĩa là Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời vẫn tiếp tục thi hành kế hoạch tìm một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ cho Ngài, nên Đức Chúa Trời đã lấy da thú kết thành áo dài để mặc cho loài người để che đậy sự loã lồ của xác thịt và chiếc áo bằng da thú đó là bóng về việc Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ ban ân điển cho loài người qua việc Ngài ban Luật pháp của Ngài cho loài người, hầu cho người nào có đức tin nơi tiếng phán của Ngài mà tuân giữ Luật pháp của Ngài, thì linh hồn người đó sẽ quản trị xác thịt mình vâng phục Luật pháp đó, vì khi linh hồn người ào quản trị xác thịt mình, bắt phải phục Luật pháp của Đức Chúa Trời, thì quyền phép của Luật pháp (mà gươm lưỡi chói loà trong tay các thiên sứ chê-ru-bin đó là bóng) sẽ làm chết bản ngã xác thịt của người đó. Bấy giờ linh hồn người đó sẽ được ăn trái cây sự sống khi linh hồn đó cầu xin Đức Chúa Trời thương xót mình, mà môi miệng của loài người chính là cánh tay thuộc linh của loài người vậy.

Da con thú chịu giết để làm áo choàng cho loài người lúc ban đầu đó là bóng về Đức Chúa Jêsus Christ, Con một của Đức Chúa Trời và sự chịu giết đó là sự vâng phục trọn vẹn của Đức Chúa Jêsus Christ, hầu cho ý muốn của Đức Chúa Cha Trời được nên.

Hê-bơ-rơ 5:1-10: Phàm thầy tế lễ thượng phẩm, từ trong loài người chọn ra, thì vì loài người lập nên hầu việc Đức Chúa Trời, để dâng lễ vật và hy sinh vì tội lỗi. Người đã bị vấy trong sự yếu đuối, nên có thể thương xót những kẻ ngu dốt sai lầm. Ấy bởi sự yếu đuối đó mà người buộc phải vì tội lỗi mình dâng của tế lễ, cũng như vì tội lỗi của dân chúng. Và lại không ai chiếm lấy chức trọng đó cho mình; phải được Đức Chúa Trời kêu gọi như A-rôn ngày xưa. Cũng một thể ấy, Đấng Christ không tự tôn mình làm thầy tế lễ thượng phẩm; như tại Đấng đã phán cùng Ngài rằng: Người là Con Ta, Ta đã sanh người ngày nay. Lại nơi khác có phán cùng Ngài rằng: Người làm thầy tế lễ đời đời Theo ban Mên-chi-xê-đéc. Khi Đấng Christ còn trong xác thịt, thì đã kêu lớn tiếng khóc lóc mà dâng những lời cầu nguyện nài xin cho Đấng có quyền cứu mình khỏi chết, và vì lòng nhân đức Ngài, nên được nhậm lời. Dầu Ngài là Con, cũng đã học tập vâng lời bởi những sự khốn khổ mình đã chịu, và sau khi đã được làm nên trọn vẹn rồi, thì trở nên cội rễ của sự cứu chuộc đời đời cho kẻ vâng Lời Ngài, lại có Đức Chúa Trời xưng Ngài là thầy tế lễ thượng phẩm theo ban Mên-chi-xê-đéc.

Trải qua từng kỳ mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời thi hành kế hoạch tìm một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ cho Ngài, đó là để loài người có thể hiểu được chân giá trị của các mạng lệnh mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán, thì Đức Giê-Hô-Va đã có quyết định liên quan đến việc Ngài sẽ ban Luật pháp cho loài người.

Sáng thế ký 8:21-22: Đức Giê-hô-va hưởng lấy mùi thơm và nghĩ thầm rằng: Ta chẳng vì loài người mà rửa sả đất nữa, vì tâm tánh loài người vẫn xấu xa từ khi còn tuổi trẻ; Ta cũng sẽ chẳng hành các vật sống như Ta đã làm. Hễ đất còn, thì mùa gieo giống cùng mùa gặt hái, lạnh và nóng, mùa hạ cùng mùa đông, ngày và đêm, chẳng bao giờ tuyệt được.

Trở lại với công việc Môi-se phải làm cho A-rôn, đó là: “Người cũng hãy may áo dài của ê-phốt toàn bằng vải tím. Ở giữa áo có một lỗ tròn đầu vào; viền chung quanh, dệt như lỗ áo giáp mặt lưới, để cho khỏi té. Nơi biên dưới hãy thắt trái lựu màu tím, đỏ điều, đỏ sạm, cùng chuông vàng nhỏ đan chéo nhau ở vòng theo viền, nghĩa là một cái chuông rồi kế một trái lựu, ở vòng khắp chung quanh viền áo. Khi A-rôn hầu việc tế lễ, sẽ mặc áo đó; và khi vào hay ra nơi thánh trước mặt Đức Giê-hô-va, người ta sẽ nghe tiếng chuông vàng nhỏ, và A-rôn khỏi chết vậy.” (Xuất Ê-díp-tô Ký 28:31-35).

Theo trình tự của việc mặc bộ áo thánh cho chức vụ thầy tế lễ, thì ngoài áo choàng (**garment**) ra thì trước khi người ta đặt ê-phốt có băng đeo ngực với mười hai viên đá (ngọc) có khắc tên các con trai Y-sơ-ra-ên cùng với việc gắn U-rim và Thu-mim trên các viên đá đó, thì phải có một chiếc áo dài của Ê-phốt, tức là áo làm

nền cho Ê-phốt vậy.

Việc chế bộ áo này là bóng về công việc của Đức Thánh Linh hành động qua những người được Ngài xúc dầu để rao giảng Tin-Lành quyền phép của Nước Đức Chúa Trời cho những người được chọn, tức là trang bị sự hiểu biết về Luật pháp, về Lễ thật cùng nhận biết các thứ ơn của Đức Thánh Linh, hầu cho linh hồn của người tin Chúa được lớn lên theo tầm thước vóc giạc của Đấng Christ, nghĩa là được phục hồi những sự thuộc về sự sống của linh hồn loài người theo ảnh tượng của Đức Chúa Trời, mà ảnh tượng này không có người nào được thấy bằng mắt mình, nhưng là những sự được tỏ ra trong Luật pháp trọn vẹn của Đức Chúa Trời.

Phần đặc biệt của **áo dài của Ê-phốt** đó là được may hoàn toàn bằng chỉ **màu tím - blue**^{H8504} là bóng về Luật pháp của Thánh Linh sự sống, là Lễ thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời. Vì màu tím này là bóng về sự sáng thật, mà mặt trời là bóng về Luật pháp trọn vẹn của Đức Chúa Trời, soi sáng hết thấy loài người trên trái đất này, như Kinh-Thánh có chép.

Thi-Thiên 19:1-14: Các tầng trời rao truyền sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, bầu trời giải tỏ công việc tay Ngài làm. Ngày này giăng cho ngày kia, đêm này tỏ sự tri thức cho đêm nọ. Chẳng có tiếng, chẳng có lời nói; Cũng không ai nghe tiếng của chúng nó. Dây đo chúng nó bủa khắp trái đất, và lời nói chúng nó truyền đến cực địa. Nơi chúng nó Ngài đã đóng trại cho mặt trời; Mặt trời khác nào người tân lang ra khỏi phòng huê chúc, vui mừng chạy đua như người đồng sỹ. Mặt trời ra từ phương trời này, chạy vòng giáp đến phương trời kia; Chẳng chi tránh khỏi hơi nóng mặt trời được. Luật pháp của Đức Giê-hô-va là trọn vẹn, bổ linh hồn lại; Sự chứng cứ Đức Giê-hô-va là chắc chắn, làm cho kẻ ngu dại trở nên khôn ngoan. Giềng mối của Đức Giê-hô-va là ngay thẳng, làm cho lòng vui mừng; Điều răn của Đức Giê-hô-va trong sạch, làm cho mắt sáng sủa. Sự kính sợ Đức Giê-hô-va là trong sạch, hằng còn đến đời đời; Các mạng lệnh của Đức Giê-hô-va là chân thật, thủy đều công bình cả. Các điều ấy quý hơn vàng, thật báu hơn vàng ròng; Lại ngọt hơn mật, hơn nước ngọt của tàng ong. Các điều ấy dạy cho kẻ tội tở Chúa được thông hiểu; Ai gìn giữ lấy, được phần thưởng lớn thay. Ai biết được các sự sai lầm mình? Xin Chúa tha các lỗi tôi không biết. Xin Chúa giữ kẻ tôi tở Chúa khỏi cố ý phạm tội; Nguyện tội ấy không cai trị tôi; Thì tôi sẽ không chỗ trách được, và không phạm tội trọng. Hỡi Đức Giê-hô-va là hòn đá tôi, và là Đấng cứu chuộc tôi, nguyện lời nói của miệng tôi, sự suy gẫm của lòng tôi được đẹp ý Ngài!

Chức vụ của Môi-se là bóng về chức vụ của Đức Chúa Jêsus Christ khi Ngài thi hành chức vụ làm chứng cho Lễ thật ở trên đất này, hầu cho hễ người nào nghe Lời Ngài và tin đến Danh Ngài, thì người đó được cứu.

Phục truyền luật lệ ký 18:15-22: Từ giữa anh em người, Giê-hô-va Đức Chúa Trời người sẽ lập lên một đấng tiên tri như ta; các người khá nghe theo đấng ấy! Đó là điều chính người đã cầu Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, tại Hô-rếp, trong ngày nhóm hiệp, mà rằng: Cầu xin tôi chớ nghe tiếng Giê-hô-va Đức Chúa Trời tôi nữa, và chớ thấy đám lửa hùng này nữa, e tôi chết chẳng. Bấy giờ, Đức Giê-hô-va phán cùng ta rằng: Chúng nó nói có lý; Ta sẽ lập lên cho chúng một đấng tiên tri như người, thuộc trong anh em chúng, Ta sẽ lấy các Lời của Ta để trong miệng người, thì người sẽ nói cho chúng mọi điều Ta phán dặn người. Bằng có ai không nghe theo Lời của Ta mà đấng tiên tri nhân Danh Ta nói, thì Ta sẽ hạch kẻ đó. Còn kẻ tiên tri có lòng kiêu ngạo, nhân Danh Ta nói điều chi Ta không biểu người nói hay là nhân danh các thần khác mà nói, thì kẻ tiên tri ấy phải chết. Nếu người nói trong lòng rằng: Làm sao chúng ta nhìn biết được Lời nào Đức Giê-hô-va không có phán? Khi kẻ tiên tri nhân Danh Đức Giê-hô-va nói, ví bằng lời người nói không xảy đến và không ứng nghiệm, ấy là lời mà Đức Giê-hô-va chẳng có phán. Kẻ tiên tri đó bởi sự kiêu ngạo mà nói ra: chớ sợ người.

Trong mạng lệnh này, Đức Giê-hô-va đã cảnh báo hết thấy loài người được sanh ra ở trên đất này, vì cả thế gian đều thuộc về Đức Chúa Trời và hết thấy loài người cần phải được chuộc lại cho Đức Chúa Trời. Đức Giê-hô-va đã cảnh báo hết thấy những người sẽ tin đến Đức Chúa Jêsus Christ phải nhận biết các tiên tri giả, các giáo sư giả qua các trái của những kẻ đó, vì môi miệng của các tiên tri giả và giáo sư giả sẽ nói lời của loài người xác thịt, là những kẻ họ tôn sùng, tôn cao, thờ lạy trong các tổ chức tôn giáo đội lốt Tin lành, nhưng các lời những người đó nói ra sẽ không được ứng nghiệm, vì các lời đó là bởi xác thịt, chứ không bởi Đức Thánh Linh. Những kẻ giả mạo đó nhân danh các thần, nghĩa là nhân danh các hệ phái, các tổ chức mà họ thuộc về để làm công việc cho các tổ chức đó, chứ không thuộc về Đức Chúa Jêsus Christ. Đức Giê-hô-va cũng cảnh cáo những kẻ làm công việc của sự giả mạo là tội tở của Đức Chúa Jêsus Christ đó, sẽ phải chết.

Chúng ta đang học về bộ áo dành cho chức vụ thầy tế lễ A-rôn, mà A-rôn là bóng về những người được

chọn làm môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ và những người được chọn đó sẽ nhờ nhận được các Lời do Đức Chúa Jêsus Christ truyền dạy cho mà được gọi là **sự sáng của thế gian**, mà tên của **A-rôn** trong ngôn ngữ Hê-bơ-rơ là chữ אַהֲרֹן-'Aharown, số 175 có nghĩa là: **người mang ánh sáng, người đem ánh sáng lại**;

Chiếc **áo dài của Ê-phốt** này được dệt bằng chỉ màu tím, chứ không phải bằng vải gai đậu mịn, điều này mang ý nghĩa rất quan trọng, vì vải gai đậu mịn là bóng về công việc của các thánh đồ, là thuộc về công việc của thân thể xác thịt được cai trị bởi linh hồn được tái sanh. Còn chỉ màu tím là bóng về những sự tỏ ra bởi Đức Thánh Linh, là Lễ thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời.

Bởi vì **áo dài của Ê-phốt** làm nền cho Ê-phốt, là vật có bằng đeo ngực, là bóng về quyền phép của Đức Thánh Linh xúc dầu cho những người được chọn vào chức vụ môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ, là những người đã bền lòng theo Đức Chúa Jêsus Christ trong mọi sự thử thách của Ngài, thì linh hồn những người đó mới nhận được các ơn ban cho của Đức Thánh Linh và sử dụng các thứ ơn đó mà hầu việc Đức Chúa Trời bằng tâm thần và bằng Lễ thật mà thôi.

Chúng ta hãy xem Lời Chúa đã chép gì về chức vụ môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ sẽ trang bị Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời cho hết thảy những người nào sẽ tin đến Danh của Đức Chúa Jêsus Christ, hầu cho linh hồn những người đó được nuôi bằng **sữa nguyên chất của Lời Đức Chúa Trời** mà linh hồn họ được nên thánh, để sẵn sàng cho chức vụ thầy tế lễ nhà vua.

1 Cô-rinh-tô 2:1-16: Hỡi anh em, về phần tôi, khi tôi đến cùng anh em, chẳng dùng lời cao xa hay là khôn sáng mà rao giảng cho anh em biết chứng cứ của Đức Chúa Trời. Vì tôi đã đoán định rằng ở giữa anh em, tôi chẳng biết sự gì khác ngoài Đức Chúa Jêsus Christ, và Đức Chúa Jêsus Christ bị đóng đinh trên cây thập tự. Chính tôi đã ở giữa anh em, bộ yếu đuối, sợ hãi, run rẩy lắm. Lời nói và sự giảng của tôi chẳng phải bằng bài diễn thuyết khéo léo của sự khôn ngoan, nhưng tại sự tỏ ra Thánh Linh và quyền phép; hầu cho anh em chớ lập đức tin mình trên sự khôn ngoan loài người, bèn là trên quyền phép Đức Chúa Trời. Dầu vậy, chúng tôi giảng sự khôn ngoan cho những kẻ trọn vẹn, song chẳng phải sự khôn ngoan thuộc về đời này, cũng không phải của các người cai quản đời này, là kẻ sẽ bị hư mất. Chúng tôi giảng sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời, là sự mầu nhiệm kín giấu, mà từ trước các đời, Đức Chúa Trời đã định sẵn cho sự vinh hiển chúng ta. Trong những người cai quản đời này chẳng ai từng biết sự đó; bởi chúng, nếu đã biết thì họ chẳng đóng đinh Chúa vinh hiển trên cây thập tự đâu. Song 1e, như có chép rằng: Ấy là sự mắt chưa thấy, tai chưa nghe, và lòng người chưa nghĩ đến, nhưng Đức Chúa Trời đã sắm sẵn điều ấy cho những người yêu mến Ngài. Đức Chúa Trời đã dùng Đức Thánh Linh để bày tỏ những sự đó cho chúng ta, vì Đức Thánh Linh dò xét mọi sự, cả đến sự sâu nhiệm của Đức Chúa Trời nữa. Vả, nếu không phải là thần linh trong lòng người, thì ai biết sự trong lòng người? Cũng một lẽ ấy, nếu không phải là Thánh Linh của Đức Chúa Trời, thì chẳng ai biết sự trong Đức Chúa Trời. Về phần chúng ta, chúng ta chẳng nhận lấy thần thế gian, nhưng đã nhận lấy Thánh Linh từ Đức Chúa Trời đến, hầu được hiểu biết những ơn mà chúng ta nhận lãnh bởi Đức Chúa Trời; chúng ta nói về ơn đó, không cậy lời nói mà sự khôn ngoan của loài người đã dạy đâu, song cậy sự khôn ngoan mà Đức Thánh Linh đã dạy, dùng tiếng thuộc linh để giải bày sự thuộc linh. Vả, người có tánh xác thịt không nhận được những sự thuộc về Thánh Linh của Đức Chúa Trời; bởi chúng người đó coi sự ấy như là sự đồ dại, và không có thể hiểu được, vì phải xem xét cách thuộc linh. Nhưng người có tánh thuộc linh xử đoán mọi sự, và chính mình không bị ai xử đoán. Vì ai đã biết ý Chúa, đặng dạy dỗ Ngài? Nhưng phần chúng ta, thì có ý (tâm trí - the mind) của Đấng Christ.

1 Phi-e-rơ 2:1-10: Vậy anh em đã từ bỏ mọi điều độc ác, mọi điều gian xảo, mọi thứ giả trá, lòng ghen ghét và sự nói hành, thì hãy ham thích sữa nguyên chất của Lời (the sincere milk of the Word), như trẻ con mới đẻ vậy, hầu cho anh em nhờ đó lớn lên mà được cứu linh hồn, nếu anh em đã nếm biết Chúa là ngọt ngào. Hãy đến gần Ngài, là Hòn Đá sống, bị người ta loại ra, song được chọn và quý trước mặt Đức Chúa Trời, và anh em cũng như đá sống, được xây nên nhà thuộc linh, làm chức tế lễ thánh, dâng dâng của tế lễ thuộc linh, nhờ Đức Chúa Jêsus Christ mà đẹp ý Đức Chúa Trời. Vì trong Kinh Thánh có chép rằng: Đây, Ta đặt tại Si-ôn Hòn Đá góc nhà đã chọn lựa và quý báu; Ai tin đến Đá ấy sẽ không bị xấu hổ. Vậy nên, cho anh em là kẻ đã tin, thì là Đá quý; nhưng cho những kẻ không tin, thì Hòn đá mà bị thợ xây nhà loại ra, bèn trở nên Đá góc nhà, là Đá gậy cho vấp vấp, là Đá lớn làm cho sa ngã; họ

bị vấp đá đó, vì không vâng phục Lời (*the Word*), và điều ấy đã định sẵn cho họ rồi. Nhưng anh em là dòng giống được lựa chọn, là chức thầy tế lễ nhà vua, là dân thánh là dân thuộc về Đức Chúa Trời, hầu cho anh em rao giảng nhân đức của Đấng đã gọi anh em ra khỏi nơi tối tăm, đến nơi sáng láng lạ lùng của Ngài; anh em ngày trước không phải là một dân, mà bây giờ là dân Đức Chúa Trời, trước không được thương xót, mà bây giờ được thương xót.

Tại điểm này, chúng ta phải hiểu các lời mà những người được chọn làm môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ sẽ được rao giảng ra đó, không phải chỉ là các lời được chép thành văn tự trong Kinh-Thánh, mà còn là các Lời sẽ được tỏ ra bởi Thánh Linh của Đấng Christ, chính các Lời đó sẽ khiến cho linh hồn của người tin Chúa được tái sinh và sẽ được sự sống đời đời, nếu linh hồn người đó tiếp tục được nuôi bằng Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, như Đức Chúa Jêsus đã phán:

Giăng 6:1-59: Rồi đó, Đức Chúa Jêsus qua bờ bên kia biển Ga-li-lê, là biển Ti-bê-ri-át. Một đoàn dân đông theo Ngài, vì từng thấy các phép lạ Ngài làm cho những kẻ bệnh. Nhưng Đức Chúa Jêsus lên trên núi, ngồi đó với môn đồ. Và, lễ Vượt Qua, là lễ của dân Giu-đa gần tới. Đức Chúa Jêsus ngược mắt lên, thấy một đoàn dân đông đến cùng mình, bèn phán với Phi-líp rằng: Chúng ta sẽ mua bánh ở đâu, để cho dân này có mà ăn? Ngài phán điều đóặng thử Phi-líp, chứ Ngài đã biết điều Ngài sẽ làm rồi. Phi-líp thưa rằng: Hai trăm đơ-ni-ê bánh không đủ phát cho mỗi người một ít. Một môn đồ, là Anh-rê, em của Si-môn Phi-e-rô, thưa rằng: Đây có một đứa con trai, có năm cái bánh mạch nha và hai con cá; nhưng đông người dường này, thì ngần ấy có thấm vào đâu? Đức Chúa Jêsus bèn phán rằng: Hãy truyền cho chúng ngồi xuống. Và, trong nơi đó có nhiều cỏ. Vậy, chúng ngồi xuống, số người ước được năm ngàn. Đức Chúa Jêsus lấy bánh, tạ ơn rồi, bèn phân phát cho những kẻ đã ngồi; Ngài cũng lấy cá phát cho chúng nữa, ai muốn bao nhiêu mặc ý. Khi chúng đã ăn được no nê, Ngài phán với môn đồ rằng: Hãy lượm những miếng còn thừa, hầu cho không mất chút nào. Vậy, môn đồ lượm những miếng thừa của năm cái bánh mạch nha, sau khi người ta đã ăn rồi, chứa đầy mười hai giỏ. Những người đó thấy phép lạ Đức Chúa Jêsus đã làm, thì nói rằng: Người này thật là Đấng tiên tri phải đến thế gian. Bấy giờ Đức Chúa Jêsus biết chúng có ý đến ép Ngài để tôn làm vua, bèn lui ở một mình trên núi. Đến chiều, môn đồ xuống nơi bờ biển, và vào trong một chiếc thuyền, sang thẳng bờ bên kia, hướng về thành Ca-bê-na-um. Trời chợt tối, mà Đức Chúa Jêsus còn chưa đến cùng các môn đồ. Gió thổi ào ào, đến nổi biển động dữ dội. Khi các môn đồ đã chèo ra độ chừng hai mươi lăm hay là ba mươi ếch-ta-đơ, thấy Đức Chúa Jêsus đi trên mặt biển, gần tới chiếc thuyền, thì sợ hãi. Nhưng Ngài phán rằng: Ấy là Ta đây, đừng sợ chi! Bấy giờ, môn đồ muốn rước Ngài vào thuyền; tức thì chiếc thuyền đậu vào bờ, là nơi định đi. Đoàn dân ở bờ biển bên kia, đã nhận rằng ở đó chỉ có một chiếc thuyền, và Đức Chúa Jêsus không vào thuyền với môn đồ Ngài, chỉ một mình môn đồ đi mà thôi. Qua ngày sau, có mấy chiếc thuyền khác từ thành Ti-bê-ri-át lại gần nơi chúng đã ăn bánh khi Chúa tạ ơn rồi, đoàn dân thấy Đức Chúa Jêsus không ở đó, môn đồ cũng không, bèn vào mấy thuyền kia mà đi qua thành Ca-bê-na-um để tìm Đức Chúa Jêsus. Chúng vừa tìm được Ngài tại bờ bên kia biển, bèn thưa rằng: Lạy thầy, thầy đến đây bao giờ? Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các người, các người tìm Ta chẳng phải vì đã thấy mấy phép lạ, nhưng vì các người đã ăn bánh và được no. Hãy làm việc, chớ vì đồ ăn hay hư nát, nhưng vì đồ ăn còn lại đến sự sống đời đời, là thứ Con người sẽ ban cho các người; vì ấy là Con, mà Cha, tức là chính Đức Chúa Trời, đã ghi ấn tín của mình. Chúng thưa rằng: Chúng tôi phải làm chi cho được làm công việc Đức Chúa Trời? Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Các người tin Đấng mà Đức Chúa Trời đã sai đến, ấy đó là công việc Ngài. Chúng bèn nói rằng: Thế thì thầy làm phép lạ gì, để cho chúng tôi thấy và tin? Thầy làm công việc gì? Tổ phụ chúng ta đã ăn ma-na trong đồng vắng, theo như lời chép rằng: Ngài đã ban cho họ ăn bánh từ trên trời xuống. Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các người, Môi-se chưa hề cho các người bánh từ trên trời đâu; nhưng Cha Ta ban cho các người bánh thật, là bánh từ trên trời xuống. Bởi chưng bánh Đức Chúa Trời là bánh từ trên trời giáng xuống, ban sự sống cho thế gian. Chúng thưa rằng: Lạy Chúa, xin ban bánh đó cho chúng tôi luôn luôn! Đức Chúa Jêsus phán rằng: Ta là bánh của sự sống; ai đến cùng Ta chẳng hề đói, và ai tin Ta chẳng hề khát. Nhưng Ta đã nói: Các người đã thấy Ta, mà chẳng tin. Phàm những kẻ Cha cho Ta sẽ đến cùng Ta, kẻ đến cùng Ta thì Ta không bỏ ra ngoài đâu. Vì Ta từ trên trời xuống, chẳng phải để làm theo ý Ta, nhưng làm theo ý Đấng đã sai Ta đến. Và, ý muốn của Đấng đã sai Ta đến là hề sự gì Ngài đã ban cho Ta, thì

Ta chớ làm mất, nhưng Ta phải làm cho sống lại nơi ngày sau rốt. Đây là ý muốn của Cha Ta, phàm ai nhìn Con và tin Con, thì được sự sống đời đời; còn Ta, Ta sẽ làm cho kẻ ấy sống lại nơi ngày sau rốt. Nhưng vì Ngài đã phán: Ta là bánh từ trên trời xuống, nên các người Giu-đa lầm bầm về Ngài, mà rằng: Ấy chẳng phải là Jêsus, con của Giô-sép, mà chúng ta đều biết cha mẹ người chẳng? Vậy, thế nào người nói được rằng: Ta đã từ trên trời mà xuống? Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Các người chớ lầm bầm với nhau. Ví bằng Cha, là Đấng sai Ta, không kéo đến, thì chẳng có ai được đến cùng Ta, và Ta sẽ làm cho người đó sống lại nơi ngày sau rốt. Các sách tiên tri có chép rằng: Ai nấy đều sẽ được Đức Chúa Trời dạy dỗ. Hễ ai đã nghe Cha và học theo Ngài thì đến cùng Ta. Ấy chẳng phải kẻ nào đã từng thấy Cha, trừ ra Đấng từ Đức Chúa Trời mà đến; Đấng ấy đã thấy Cha. Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các người, hễ ai tin thì được sự sống đời đời. Ta là bánh của sự sống. Tổ phụ các người đã ăn ma-na trong đồng vắng, rồi cũng chết. Đây là bánh từ trời xuống, hầu cho ai ăn chẳng hề chết. Ta là bánh hằng sống từ trên trời xuống; nếu ai ăn bánh ấy, thì sẽ sống vô cùng; và bánh mà Ta sẽ ban cho vì sự sống của thế gian tức là thịt Ta. Bởi đó, các người Giu-đa cãi lẽ với nhau, mà rằng: Lẽ nào người này lấy thịt mình cho chúng ta ăn sao? Đức Chúa Jêsus bèn phán cùng họ rằng: Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các người, nếu các người không ăn thịt của Con người, cùng không uống huyết Ngài, thì chẳng có sự sống trong các người đâu. Ai ăn thịt và uống huyết Ta thì được sự sống đời đời; nơi ngày sau rốt, Ta sẽ khiến người đó sống lại. Vì thịt Ta thật là đồ ăn, huyết Ta thật là đồ uống. Người nào ăn thịt Ta và uống huyết Ta, thì ở trong Ta, và Ta ở trong người. Như Cha, là Đấng hằng sống, đã sai Ta đến, và Ta sống bởi Cha; cũng một thể ấy, người nào ăn Ta, sẽ sống bởi Ta vậy. Đây là bánh từ trên trời xuống. Bánh đó chẳng phải như ma-na mà tổ phụ các người đã ăn, rồi cũng chết; kẻ nào ăn bánh này sẽ sống đời đời. Đức Chúa Jêsus phán những điều đó lúc dạy dỗ trong nhà hội tại thành Ca-bê-na-um.

Tại điểm này, Đức Chúa Jêsus đã phán rõ rằng: **Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các người, nếu các người không ăn thịt của Con người, cùng không uống huyết Ngài, thì chẳng có sự sống trong các người đâu. Ai ăn thịt và uống huyết Ta thì được sự sống đời đời; nơi ngày sau rốt, Ta sẽ khiến người đó sống lại.**

Danh Đức Chúa Jêsus được xưng là Lời Đức Chúa Trời, mà Lời Đức Chúa Trời có hai phần, mà Lời được chép thành văn tự là bóng về thân thể xác thịt mà Đức Chúa Jêsus đã mang để thi hành chức vụ làm chứng cho Lẽ thật. Còn Lẽ thật là điều người ta không thể nhìn thấy, vì các Lời đó là những sự được tỏ ra bởi Thánh Linh của Đức Chúa Jêsus Christ, mà huyết của Đức Chúa Jêsus Christ là bóng.

Khi Đức Chúa Jêsus thi hành chức vụ làm chứng cho Lẽ thật, Ngài phán với người ta bằng ngôn ngữ Hê-bơ-rơ, vì trong xác thịt Ngài mang là ra từ chi phái Giu-đa, mà chữ **ăn** trong ngôn ngữ Hê-bơ-rơ là chữ אכל - 'akal, số 398, có nghĩa là: **ăn, nuốt, thiêu đốt, tiêu thụ, sử dụng, nhìn chòng chọc như nuốt lấy.**

Đức Chúa Jêsus cũng phán rằng: **Đây là ý muốn của Cha Ta, phàm ai nhìn Con và tin Con, thì được sự sống đời đời; còn Ta, Ta sẽ làm cho kẻ ấy sống lại nơi ngày sau rốt.**

Chữ **nhìn** mà Đức Chúa Jêsus đã phán đó, trong ngôn ngữ Hê-bơ-rơ là chữ ראו - ra'ah, số 7200 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **nhìn thấy, ngắm xem, chăm chú vào, quan sát kỹ, thẩm tra, kiểm tra, cân nhắc, xem xét, quan tâm đến, tiếp nhận lấy cho mình, tuân theo, chú ý giữ, tôn trọng, nhận thức được, phân biệt được;**

Chữ **Con** (nguyên văn là **the Son**) chép trong câu 40 trên, đó là nói về chính Ngài, Con một của Đức Chúa Trời và nói về Lời Đức Chúa Trời được chép trong Kinh-Thánh mà người ta có thể thấy được.

Đức Chúa Jêsus đã phán: **Ta là bánh hằng sống từ trên trời xuống; nếu ai ăn bánh ấy, thì sẽ sống vô cùng; và bánh mà Ta sẽ ban cho vì sự sống của thế gian tức là thịt Ta.** Bánh mà Đức Chúa Jêsus sẽ ban cho đó không phải là Lời Chúa chép thành văn tự trong Kinh-Thánh, nhưng là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, sẽ chỉ được tỏ ra qua Thánh Linh của Đức Chúa Jêsus Christ mà thôi. Những người nào không tin vào các Lời chép trong Kinh-Thánh là làm chứng về Đức Chúa Jêsus Christ, thì người đó sẽ không thể nhận được Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời. Đây là một điều kiện không hề thay đổi, đó là nếu người ta không vâng phục Luật pháp của Đức Chúa Trời được chép thành văn tự trong Kinh-Thánh, thì linh hồn người ấy không thể nào thấy được và vào được Nước Đức Chúa Trời, đồng nghĩa với việc linh hồn người đó chưa được tái sinh, bởi vì bản ngã xác thịt của người đó chưa chết, mà điều duy nhất có thể khiến cho bản ngã xác thịt của người ta chết, đó là Luật pháp của Đức Chúa Trời được chép thành văn tự trong Kinh-Thánh.

Bây giờ chúng ta tiếp đến phần chi tiết của chiếc áo dài của ê-phốt này, đó là: **Ở giữa áo có một lỗ tròn đầu vào; viền chung quanh, dệt như lỗ áo giáp mặt lưới, để cho khỏi tét.** (Câu 32).

Bản King James version chép: ³²And there shall be an hole^{H6310} in the top^{H7218} of it, in the midst^{H8432} thereof: it shall have^{H1961} a binding^{H8193} of woven^{H707} work^{H4639} round^{H5439} about the hole^{H6310} of it, as it were the hole^{H6310} of an habergeon^{H8473}, that it be not rent^{H7167}.

Nguyên văn câu 32 này phải dịch đủ, đó là: *Phía trên và ở giữa có một cái lỗ, chung quanh lỗ có một dây buộc được đan kết lại viền chung quanh, giống như lỗ của cái áo giáp không tay, để không bị rách.*

Chữ **một lỗ** - an hole^{H6310} chép trong câu 32 trên, đó là chữ פֶּה - peh, số 6310 ra từ chữ פֶּאֵה - pa'ah, số 6284 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *cái mồm, cái miệng của loài người, sự mở ra, sự bắt đầu, giếng nước, dòng sông, lưới, để cất thành từng mảnh, làm vỡ thành từng mảnh, làm tan vỡ, làm tiêu tan,*

Chữ **tròn đầu vào** - in the top^{H7218} chép trong câu 32 trên, đó là chữ שֵׁרֶט - ro'sh, số 7218 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *trên đỉnh, trên đầu, phần trên, trọng yếu, chủ yếu, toàn bộ, tổng số, sự bắt đầu, cái đầu của người ta, người được chọn, phần được chọn, khi không được sử dụng thì có nghĩa là làm cho rung chuyển; người chỉ huy, sự cai trị, người uỷ nhiệm, đầu của cây cột;*

Chữ **chung quanh (ở giữa)** - in the midst^{H8432} chép trong câu 32 trên, đó là chữ תָּוֶק - tavek, số 8432 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *ở giữa, sự tách ra, trung tâm của vật, giữa những người;*

Chữ **dệt** - binding^{H8193} chép trong câu 32 trên, đó là chữ שֹׁפֵה - saphah, số 8193 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *môi của miệng, lời nói, ngôn ngữ, cách diễn đạt, sự nói, lưới, cạnh sắc, biên giới, sự buộc lại;*

Chữ **viền chung quanh** - round^{H5439} about chép trong câu 32 trên, đó là chữ סָבִיב - cabiyb, số 5439 ra từ chữ סָבַב - cabab, số 5437 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *chỗ vòng tròn chung quanh, để xoay quanh các hướng, hoặc tiến về phía trước hoặc về phía sau hoặc đi vòng quanh, để đưa ra, để nói ra, để thay đổi hướng, hoặc tiến tới hoặc bước vòng quanh, hoặc tự xoay mình, hoặc vây quanh, để hoàn thành, hoặc chuyển giao cho ai, hoặc quay lại, hoặc đảo ngược lại, hoặc rẽ sang một bên;*

Chữ **áo giáp** - an habergeon^{H8473} chép trong câu 32 trên, đó là chữ טַחַרָּה - tachara', số 8473 ra từ chữ חָרַח - charah, số 2734 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *trở nên nóng nảy, sự bùng cháy, trở nên giận dữ, sự nổi giận, tự đốt nóng bản thân trong sự khó chịu, sự nghiêm túc, sự đau buồn;*

Chữ **tét (rách)** - rent^{H7167} chép trong câu 32 trên, đó là chữ קָרַע - qara, số 7176 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *bị rách, xé rách, bị xé nát, bị chia rẽ, bị chửi rủa, bị mắng nhiếc, bị xỉ vả, bị rời ra từng mảnh;*

Theo Lê thật thì chúng ta biết công việc chế bộ áo thánh cho thầy tế lễ A-rôn và các con trai của người đó là bóng về công việc của Đức Thánh Linh hành động qua chức vụ của những người được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời chọn từ trước khi sáng thế, cho được làm môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ và chức vụ của những người được chọn này sẽ tùy theo sự chỉ định của Đức Thánh Linh, mà được giữ các chức vụ như Lời Chúa đã chép:

1 Cô-rinh-tô 12:9-11: Bởi một Đức Thánh Linh, cho người này được đức tin; cũng bởi một Đức Thánh Linh ấy, cho kẻ kia được ơn chữa tật bệnh; người thì được làm phép lạ; kẻ thì được nói tiên tri; người thì được phân biệt các thần; kẻ thì được nói nhiều thứ tiếng khác nhau, người thì được thông giải các thứ tiếng ấy. Mọi điều đó là công việc của đồng một Đức Thánh Linh mà thôi, theo ý Ngài muốn, phân phát sự ban cho riêng cho mỗi người.

Chức vụ của các môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ là nhân Danh của Đức Chúa Jêsus Christ mà rao giảng Tin-Lành quyền phép của Nước Đức Chúa Trời cho muôn dân, mà sự rao giảng đó chính là sự mặc lại chiếc áo của con kế tự Đức Chúa Trời, là sự loài người đã bị thiếu mất bởi tội lỗi của A-đam, là người trước nhất được Đức Giê-Hô-Va tạo nên trên đất này.

Các môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ không thể mặc lại bộ áo này cho những người tin Chúa, nhưng là Đức Thánh Linh sẽ làm công việc này, vì Ngài là Đấng biết rõ lòng dạ của loài người và Ngài sẽ mặc lại bộ áo thánh này theo quyết định của Ngài khi người ta đạt được các tiêu chuẩn mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán với dân Y-sơ-ra-ên trong ngày Ngài ban Luật pháp và lập giao ước với họ, mà dân Y-sơ-ra-ên là bóng cho linh hồn những người nhờ sự tin cậy, vâng giữ và tuân theo các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời, như Đức Chúa Jêsus Christ đã làm và đã phán với các môn đồ của Ngài:

Giăng 15:9-11: Như Cha đã yêu thương Ta thế nào, Ta cũng yêu thương các người thế ấy; hãy cứ ở

trong sự yêu thương của Ta. Nếu các người vâng giữ các điều răn của Ta, thì sẽ ở trong sự yêu thương Ta, cũng như chính Ta đã vâng giữ các điều răn của Cha Ta, và cứ ở trong sự yêu thương Ngài. Ta nói cùng các người những điều đó, hầu cho sự vui mừng của Ta ở trong các người, và sự vui mừng các người được trọn vẹn.

Chiếc áo dài của ê-phốt mà chúng ta đang học đây có cấu tạo khác với chiếc áo choàng - garments được chế bằng các loại chỉ kim tuyến, chỉ màu tím, đỏ điều, đỏ sẫm, và vải gai mịn, là bóng về Luật pháp văn tự được chép trong Kinh-Thánh là công việc của thánh đồ, tức là những người được chọn làm môn đồ của Đức Chúa Jê-sus Christ qua các bài giảng được tỏ ra và được dắt dẫn bởi Đức Thánh Linh, để gây dựng đức tin và khiến những người tin Chúa được nên thánh.

Còn chiếc áo dài của ê-phốt này thì không có vải gai đậu mịn, điều đó có nghĩa là chiếc áo dài của ê-phốt là công việc của Đức Thánh Linh hành động qua những người được chọn vào chức vụ môn đồ của Đấng Christ và cũng là chức vụ thầy tế lễ nhà vua, được sai đi để rao giảng Tin-Lành quyền phép của Nước Đức Chúa Trời cho muôn dân trên đất này và nhờ quyền phép của Đức Thánh Linh mà những người đó có thể làm trọn phần công việc được Chúa giao cho, như Đức Chúa Jê-sus Christ đã làm, như Đức Chúa Jê-sus đã phán:

Giăng 14:12: Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các người, kẻ nào tin Ta, cũng sẽ làm việc Ta làm; lại cũng làm việc lớn hơn nữa, vì Ta đi về cùng Cha.

Điểm khác biệt của chiếc áo dài của ê-phốt này là được mặc qua cách choàng từ trên đầu xuống toàn thân thể của thầy tế lễ, là người được mặc chiếc áo này, mà sự mặc từ trên đầu xuống đó là bóng về sự ban cho của Đức Thánh Linh ban xuống, theo nguyên tắc của sự xúc dầu cho thầy tế lễ, như Kinh-Thánh có chép:

Lu-ca 24:36-49: Môn đồ đang nói chuyện như vậy, chính Đức Chúa Jê-sus hiện ra giữa đó mà phán rằng: Bình an cho các người! Nhưng môn đồ đều sửng sốt rụng rời, tưởng thấy thần. Ngài phán rằng: Sao các người bối rối, và sao trong lòng các người nghi làm vậy? Hãy xem tay chân của Ta: thật chính Ta. Hãy sờ đến Ta, và hãy xem; thần thì không có thịt xương, mà các người thấy Ta có. Đang phán vậy, Ngài giơ tay và chân ra cho xem. Nhưng vì cơ môn đồ vui mừng nên chưa tin chắc, và lấy làm lạ, thì Ngài phán rằng: Ở đây các người có gì ăn không? Môn đồ dâng cho Ngài một miếng cá nướng. Ngài nhận lấy mà ăn trước mặt môn đồ. Đoạn, Ngài phán rằng: Ấy đó là điều mà khi Ta còn ở với các người, Ta bảo các người rằng mọi sự đã chép về Ta trong luật pháp Môi-se, các sách tiên tri, cùng các Thi Thiên phải được ứng nghiệm. Bấy giờ Ngài mở trí cho môn đồ được hiểu Kinh Thánh. Ngài phán: Có Lời chép rằng Đấng Christ phải chịu đau đớn dường ấy, ngày thứ ba sẽ từ kẻ chết sống lại, và người ta sẽ nhân Danh Ngài mà rao giảng cho dân các nước sự ăn năn để được tha tội, bắt đầu từ thành Giê-ru-sa-lem. Các người làm chứng về mọi việc đó; Ta đây sẽ ban cho các người điều Cha Ta đã hứa, còn về phần các người, hãy đợi trong thành cho đến khi được mặc lấy quyền phép từ trên cao.

Quyền phép từ trên cao đó chính là sự ban cho Đức Thánh Linh như Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã hứa qua tiên tri Ê-sai (Ê-sai 44:3) và tiên tri Ê-xê-chi-ên (Ê-xê-chi-ên 39:29) và tiên tri Giô-ên (Giô-ên 2:28).

Chiếc áo dài của ê-phốt này được choàng từ trên đầu của thầy tế lễ mặc chiếc áo này qua chiếc lỗ được khoét ở giữa chiếc áo này, mang ý nghĩa của sự uỷ nhiệm, sự được chỉ định, sự được giao phó cho trách nhiệm như Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán với các đấng tiên tri của Ngài, trong đó có Ê-xê-chi-ên vừa là thầy tế lễ, vừa là tiên tri cho Đức Giê-Hô-Va và như Đức Chúa Jê-sus đã phán với các môn đồ của Ngài:

Ê-xê-chi-ên 3:16-21: Khởi bầy ngày, có Lời của Đức Giê-hô-va phán cùng ta như vậy: Hỡi con người, Ta đã lập người lên đặng canh giữ nhà Y-sơ-ra-ên; khá nghe Lời từ miệng Ta, và thay Ta răn bảo chúng nó. Khi Ta nói với kẻ dữ rằng: Mày chắc sẽ chết! Nếu người không răn bảo nó, không nói với nó đặng khuyên nó từ bỏ đường xấu để cứu mạng mình, thì người dữ đó sẽ chết trong tội lỗi nó; nhưng Ta sẽ đòi huyết nó nơi tay người. Trái lại, nếu người răn bảo kẻ dữ, mà nó không từ bỏ sự dữ cùng đường xấu mình, thì nó sẽ chết trong tội lỗi nó; còn người, thì giải cứu được linh hồn mình. Cũng một lẽ ấy, nếu người công bình bỏ sự công bình mà phạm tội, và Ta đặt sự ngăn trở trước mặt nó, thì nó sẽ chết. Thế thì, vì người không răn bảo người ấy, nên nó sẽ chết trong tội lỗi nó, và không còn được ghi nhớ những việc công bình nó đã làm; nhưng Ta sẽ đòi huyết nó nơi tay người. Trái lại, nếu người răn bảo người công bình, khiến đừng phạm tội, mà thật ra nó không phạm tội, thì chắc nó sẽ sống, vì đã nghe lời răn bảo; còn người, thì giải cứu được linh hồn mình.

Giăng 21:15: Khi ăn rồi, Đức Chúa Jê-sus phán cùng Si-môn Phi-e-rô rằng: Hỡi Si-môn, con Giô-na,

người yêu Ta hơn những kẻ này chẳng? Phi-e-rơ thưa rằng: Lạy Chúa, phải, Chúa biết rằng tôi yêu Chúa. Đức Chúa Jêsus phán rằng: Hãy chặn những chiên con Ta.

Theo cách loài người nghĩ, thì bộ áo mang ý nghĩa của chức vụ và sự trang sức hoặc để tỏ ra uy quyền và chức vụ của người mặc bộ áo đó, nhưng theo ý nghĩa thuộc linh (Lẽ thật), mà bản tiếng Việt thường dịch là **thiêng liêng** thì người ta không thể thấy được bộ áo của chức vụ này, nhưng chính linh hồn của người được xúc dầu thì có thể cảm nhận được phần trách nhiệm của mình, bởi Đức Thánh Linh sẽ ngự trên người và khiến linh hồn người đó nhận biết chức vụ mình, như chức vụ tiên tri, chức vụ sứ đồ, chức vụ của người truyền giải mà sự nhận biết chức vụ mình đó được tỏ ra qua môi miệng của người đó được Đức Thánh Linh xúc dầu cho mà nói được những sự thuộc về chức vụ mà người đó được giao, như Kinh-Thánh có chép:

Dân số Ký 11:25: Đức Giê-hô-va bèn ngự xuống trong mây, phán cùng Môi-se; Ngài lấy Thần cảm người và ban cho bảy mươi người trưởng lão. Vừa khi Thần ở trên bảy mươi người trưởng lão, bèn được cảm động nói tiên tri, nhưng không cứ nói mãi.

Giô-ên 2:26-29: Các người sẽ đủ ăn và được no nê. Các người sẽ ngợi khen Danh Giê-hô-va Đức Chúa Trời mình, là Đấng đã xử với các người cách lạ lùng. Rồi dân của Ta sẽ không hề bị xấu hổ nữa. Các người sẽ biết rằng Ta ở giữa Y-sơ-ra-ên, biết rằng Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người, và chẳng có ai khác; dân của Ta sẽ không hề bị xấu hổ nữa. Sau đó, Ta sẽ đổ Thần của Ta trên cả loài xác thịt; con trai và con gái các người sẽ nói tiên tri; những người già cả các người sẽ thấy chiêm bao, những kẻ trai trẻ các người sẽ xem sự hiện thấy. Trong những ngày đó, dầu những đầy tớ trai và đầy tớ gái, Ta cũng đổ Thần của Ta lên.

Công vụ các sứ đồ 2:1-4: Đến ngày lễ Ngũ tuần, môn đồ nhóm họp tại một chỗ. Thành linh, có tiếng từ trời đến như tiếng gió thổi ào ào, đầy khắp nhà môn đồ ngồi. Các môn đồ thấy lưỡi rời rạc từng cái một, như lưỡi bằng lửa hiện ra, đậu trên mỗi người trong bọn mình. Hết thảy đều được đầy đầy Đức Thánh Linh, khởi sự nói các thứ tiếng khác, theo như Đức Thánh Linh cho mình nói.

Công vụ các sứ đồ 11:2-18: Khi Phi-e-rơ đã trở lên thành Giê-ru-sa-lem, có người tín đồ vốn chịu phép cắt bì trách móc người, rằng: Người đã vào nhà kẻ chưa chịu phép cắt bì, và ăn chung với họ! Nhưng Phi-e-rơ đem mọi sự đã qua thuật cho họ theo thứ tự và từng điều, rằng: Ta đang cầu nguyện trong thành Gióp-bê, lúc đó ta bị ngất trí đi, thấy sự hiện thấy: có vật gì giống như cái khăn lớn, níu bốn chéo lên, từ trên trời sa xuống đến tận ta. Ta xem xét kỹ càng thấy trong đó có các loài thú bốn cẳng trên đất, các thú rừng, các côn trùng và các loài chim trên trời. Ta lại nghe có tiếng phán rằng: Hỡi Phi-e-rơ, hãy chớ dậy, giết thịt và ăn. Ta thưa rằng: Lạy Chúa, chẳng vậy; vì không bao giờ có vật chi dơ dáy hay chẳng sạch vào miệng tôi đâu. Tiếng từ trời phán cùng ta lần thứ hai mà rằng: Chớ coi điều Chúa đã làm cho tinh sạch như là dơ dáy. Lời đó lặp lại ba lần, đoạn, thay thảy đều thâu lại lên trời. Kìa, cũng một lúc đó, ba người ở thành Sê-sa-rê chịu sai đến cùng ta, đã tới tận cửa nhà ta ở. Đức Thánh Linh truyền cho ta phải đi với ba người ấy, đừng nghi ngại gì. Nay, sáu người anh em đây đồng đi với ta, và chúng ta đều vào trong nhà Cọt-nây. Người này thuật lại cho ta thể nào tại nhà mình đã thấy một thiên sứ hiện đến và phán rằng: Hãy sai tới thành Gióp-bê, mời Si-môn cũng gọi là Phi-e-rơ đến đây. Người ấy sẽ nói cho người những lời, mà nhờ đó, người và cả nhà mình sẽ được cứu chuộc. Ta mới khởi sự nói, thì có Đức Thánh Linh giáng trên họ, cũng như ban đầu Ngài đã giáng trên chúng ta. Ta bèn nhớ lại lời Chúa đã truyền rằng: Giăng đã làm phép báp-tem bằng nước; nhưng các người sẽ chịu phép báp-tem bằng Đức Thánh Linh. Vậy, nếu Đức Chúa Trời đã ban cho họ cũng một ơn như cho chúng ta, là kẻ đã tin đến Đức Chúa Jêsus Christ, thì ta là ai, mà ngăn trở Đức Chúa Trời được? Tín đồ nghe bấy nhiêu lời xong, đều thỏa thuận và ngợi khen Đức Chúa Trời, rằng: Vậy Đức Chúa Trời cũng đã ban sự ăn năn cho người ngoại để họ được sự sống!

Lỗ tròn của chiếc áo dài của ê-phốt nơi thầy tế lễ trong đầu vào khi mặc đó được đan, dệt, kết, như theo vòng quanh đường viền để tránh khỏi bị xé, bị rách đó mang ý nghĩa về quyền phép của Đức Thánh Linh cho môi miệng của người được giữ chức vụ thầy tế lễ này, hầu cho môi miệng của người đó không nói theo ý riêng của xác thịt mình, nhưng sẽ nói theo những sự được tỏ ra bởi Đức Thánh Linh, như Lời Chúa có chép:

Xuất Ê-díp-tô Ký 4:10-16: Môi-se thưa cùng Đức Giê-hô-va rằng: Ôi! lạy Chúa, từ hôm qua, hôm kia, hay là từ lúc Chúa phán dạy kẻ tôi tớ Chúa, tôi vẫn chẳng phải một tay nói giỏi, vì miệng và lưỡi tôi hay ngập ngừng. Đức Giê-hô-va bèn phán rằng: Ai tạo miệng loài người ra? hay là ai đã làm câm, làm điếc,

làm sáng, làm mờ? Có phải Ta là Đức Giê-hô-va chẳng? Vậy bây giờ, hãy đi; Ta sẽ ở cùng miệng người và dạy người những Lời phải nói. Môi-se thưa rằng: Ôi! lạy Chúa, Chúa muốn sai ai đi, thì sai. Đức Giê-hô-va bèn nổi giận cùng Môi-se mà phán rằng: Có phải A-rôn, người Lê-vi, là anh người chẳng? Ta biết người đó có tài nói giỏi, và kìa, người đang đi đến đón người kia; khi thấy người, chắc sẽ vui mừng trong lòng. Vậy người hãy nói cùng người, và sắp để những Lời trong miệng người. Khi hai người nói, Ta sẽ ở cùng miệng người và miệng anh người, dạy các người những điều gì phải làm. Ấy là người đó sẽ nói cùng dân sự thế cho người, dùng làm miệng người, còn người sẽ dường như Đức Chúa Trời cho người vậy.

Ê-sai 51:1-16: Các người là kẻ theo sự công bình, là kẻ tìm Đức Giê-hô-va, hãy nghe Ta! Khá nhìn xem vầng đá mà các người đã được đục ra, và cái lỗ của hang mà các người đã được đào lên! Hãy nghĩ đến tổ người là Áp-ra-ham, cùng Sa-ra, là người đã sanh sản các người; Ta đã gọi Áp-ra-ham khi người chỉ có một mình; Ta đã ban phước cho người nên nhiều. Vì Đức Giê-hô-va đã yên ủi Si-ôn; Ngài đã yên ủi mọi nơi đổ nát của nó. Ngài đã khiến đồng vắng nên như vườn Ê-đen, nơi sa mạc nên như vườn Đức Giê-hô-va; giữa vườn ấy sẽ có sự vui vẻ, mừng rỡ, tạ ơn, và tiếng ca hát. Hỡi dân của Ta, hãy chăm chỉ mà nghe Ta; hỡi nước của Ta, hãy lắng tai cho Ta! Vì sẽ có luật pháp ra từ Ta, và Ta sẽ lập sự công bình làm sự sáng cho các dân. Sự công bình của Ta đã gần; sự cứu chuộc của Ta đã ra, cánh tay Ta sẽ xét đoán các dân. Các cù lao sẽ trông đợi Ta, và chúng nó sẽ nhờ cậy cánh tay Ta. Hãy ngược mắt lên các tầng trời và cúi xem dưới đất; vì các tầng trời sẽ tan ra như khói, đất sẽ cũ như áo, dân cư trên đất sẽ chết như ruồi; nhưng sự cứu chuộc của Ta còn đời đời, sự công bình của Ta chẳng hề bị bỏ đi. Hỡi dân biết điều công nghĩa, ghi luật pháp của Ta trong lòng, hãy nghe Ta! Chớ e người ta chê bai, đừng sợ họ nhiếc móc. Vì sâu sẽ cắn nuốt họ như cắn áo, mọt sẽ ăn họ như ăn lông chiên; nhưng sự công bình của Ta sẽ còn mãi, sự cứu chuộc của Ta còn đến muôn đời. Hỡi cánh tay của Đức Giê-hô-va, hãy thức dậy, thức dậy! Hãy mặc lấy sức mạnh đi! Hãy thức dậy như ngày xưa, như các đời thượng cổ! Há chẳng phải Ngài là Đấng đã phân thủy Ra-háp và đâm con quái vật lớn sao? Há chẳng phải Ngài là Đấng đã làm cạn biển, tắt nước vực lớn, làm cho biển sâu ra một con đường, hầu cho dân đã được chuộc đi qua sao? Dân mà Đức Giê-hô-va đã chuộc sẽ trở về, sẽ hát mà đến Si-ôn. Sự hỷ lạc vô cùng sẽ đội trên đầu họ, họ sẽ được vui vẻ mừng rỡ; sự buồn bực than vãn sẽ tránh đi. Ta, chính Ta, là Đấng yên ủi các người. Người là ai, mà sợ loài người hay chết, sợ con trai loài người là kẻ sẽ trở nên như cỏ? mà lại quên Đức Giê-hô-va, Đấng tạo người, đã giương các tầng trời và lập nền đất, và trợn ngày cứ run sợ về cơn giận của kẻ ức hiếp khi nó toan hủy diệt người? Vậy thì bây giờ chớ nào cơn giận của kẻ ức hiếp ấy ở đâu? Kẻ bị bắt đem đi sẽ chóng được tha ra; sẽ chẳng chết trong hầm, và cũng không thiếu lương thực. Vì Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, tức là Đấng làm cho biển động, sóng bể ầm ầm. Đức Giê-hô-va vạn quân là Danh Ngài. Ta đã để Lời nói của Ta trong miệng người, và cho người núp dưới bóng bàn tay Ta, dựng các tầng trời và lập nền đất, cùng nói với Si-ôn rằng: Người là dân của Ta!

Như chúng ta đã biết khi Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã chọn người nào cho công việc của Ngài, thì chính Thần của Đức Giê-hô-va sẽ làm thành điều đó khi người đó tin cậy và làm theo mạng lệnh của Ngài, như Đức Giê-hô-va đã chọn Gia-cốp thì Ngài đã lập giao ước với người và nhờ Thần của Đức Giê-hô-va giúp đỡ mà Gia-cốp mới có thể thắng được những sự mà xác thịt của người đã sợ hãi.

Sáng thế ký 28:10-15: Gia-cốp từ Bê-e-Sê-ba đi đến Cha-ran, tới một chỗ kia, mặt trời đã khuất, thì qua đêm tại đó. Người lấy một hòn đá làm gối đầu, và nằm ngủ tại đó; bèn chiêm bao thấy một cái thang bắc từ dưới đất, đầu đến tận trời, các thiên sứ của Đức Chúa Trời đi lên xuống trên thang đó. Nay, Đức Giê-hô-va ngự trên đầu thang mà phán rằng: Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, tổ phụ người, cùng là Đức Chúa Trời của Y-sác. Ta sẽ cho người và dòng dõi người đất mà người đang nằm ngủ đây. Dòng dõi người sẽ đông như cát bụi trên mặt đất, tràn ra đến đông tây nam bắc, và các chi họ thế gian sẽ nhờ người và dòng dõi người mà được phước. Nay, Ta ở cùng người, người đi đâu, sẽ theo gìn giữ đó, và đem người về xứ này; vì Ta không bao giờ bỏ người cho đến khi Ta làm xong những điều Ta đã hứa cùng người.

Để bảo vệ lỗ để trông đầu vào chiếc áo dài của Ê-phót, thì người ta phải *đan, dệt, kết, bện, thêu* viên chung quanh cái miệng lỗ hầu cho mỗi lần thấy tế lễ mặc áo và cởi áo, thì lỗ đó không bị rách thủng nào, thì để miệng của kẻ tội tổ Chúa có thể làm trọn công việc được giao cho, là nhân Danh Chúa mà công bố các Lời

phải nói, phải rao giảng mà không bị ảnh hưởng bởi sự sợ hãi, bởi sự không trọn vẹn, bởi sự hay chết của xác thịt, hầu cho các Lời của Đức Chúa Trời phải được công bố ra cách trọn vẹn, thì chính Thần của Đức Giê-hô-Va sẽ làm công việc này tại nơi môi miệng của người đó, như Đức Giê-hô-Va đã hứa với những người được Ngài chọn để thi hành công việc Ngài muốn họ làm.

Giô-suê 1:1-9: Sau khi Môi-se, tôi tớ của Đức Giê-hô-va qua đời, Đức Giê-hô-va phán cùng Giô-suê, con trai của Nun, tôi tớ của Môi-se, mà rằng: Môi-se, tôi tớ của Ta, đã chết; bây giờ ngươi và cả dân sự này hãy đứng dậy đi qua sông Giô-đanh, đặng vào xứ mà Ta ban cho dân Y-sơ-ra-ên. Phàm nơi nào bàn chân của các ngươi đạp đến, thì Ta ban cho các ngươi, y như Ta đã phán cùng Môi-se. Địa phận các ngươi sẽ lan ra từ đồng vắng và Li-ban này cho đến sông cái, là sông Ó-phơ-rát, tràn cả xứ dân Hê-tít cho đến biển cả về hướng mặt trời lặn. Trót đời ngươi sống, thì chẳng sẽ ai được chống cự trước mặt ngươi. Ta sẽ ở cùng ngươi như Ta đã ở cùng Môi-se; Ta sẽ không lìa ngươi, không bỏ ngươi đâu. Hãy vững lòng bền chí, vì ngươi sẽ dẫn dân này đi nhận lấy xứ mà Ta đã thề cùng tổ phụ ban cho chúng nó. Chỉ hãy vững lòng bền chí, và cẩn thận làm theo hết thủy luật pháp mà Môi-se, tôi tớ của Ta, đã truyền cho ngươi; chớ xây qua bên hữu hoặc bên tả, để hễ ngươi đi đâu cũng đều được thịnh vượng. Quyển sách luật pháp này chớ xa miệng ngươi, hãy suy gẫm ngày và đêm, hầu cho cẩn thận làm theo mọi điều đã chép ở trong; vì như vậy ngươi mới được may mắn trong con đường mình, và mới được phước. Ta há không có phán dặn ngươi sao? Hãy vững lòng bền chí, chớ run sợ, chớ kinh khủng; vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi vẫn ở cùng ngươi trong mọi nơi ngươi đi.

Giê-rê-mi 1:1-10: Lời của Giê-rê-mi, con trai Hinh-kia, một trong các thầy tế lễ ở A-na-tốt, xứ Bên-gia-min. Có Lời Đức Giê-hô-va phán cùng người trong đời Giô-si-a, con trai A-môn, vua Giu-đa, năm thứ mười ba đời vua ấy; lại có phán cùng người trong đời Giê-hô-gia-kim, con trai Giô-si-a, vua Giu-đa, cho đến cuối năm thứ mười một đời vua Sê-dê-kia, con trai Giô-si-a, vua Giu-đa, tức là năm mà Giê-ru-sa-lem bị bắt làm phu tù trong tháng thứ năm. Có Lời Đức Giê-hô-va phán cùng tôi như vậy: Trước khi tạo nên ngươi trong lòng mẹ, Ta đã biết ngươi rồi; trước khi ngươi sanh ra, Ta đã biệt riêng ngươi, lập ngươi làm kẻ tiên tri cho các nước. Tôi thưa rằng: Ôi! hỡi Chúa Giê-hô-va, này tôi chẳng biết nói chi, vì tôi là con trẻ. Nhưng Đức Giê-hô-va lại phán: Chớ nói: Tôi là con trẻ; vì ngươi sẽ đi khắp nơi nào Ta sai ngươi đi, và sẽ nói mọi điều Ta truyền cho nói. Đừng sợ vì cơ chúng nó; vì Ta ở với ngươi đặng giải cứu ngươi, Đức Giê-hô-va phán vậy. Đoạn, Đức Giê-hô-va giang tay rời miệng tôi. Đức Giê-hô-va lại phán cùng tôi rằng: Này, Ta đã đặt những Lời của Ta trong miệng ngươi. Hãy xem, ngày nay Ta đã lập ngươi trên các dân các nước, đặng ngươi hoặc nhổ, hoặc phá, hoặc diệt, hoặc đổ, hoặc dựng, hoặc trồng.

Ê-sai 59:20-21: Đấng Cứu chuộc sẽ đến Si-ôn, đến cùng những kẻ thuộc về Gia-cóp, là kẻ bỏ tội lỗi, Đức Giê-hô-va phán vậy. Đức Giê-hô-va phán: Về phần Ta, này là giao ước mà Ta đã lập với họ. Thần Ta ở trên ngươi, cả đến những Lời Ta đã đặt nơi miệng ngươi, sẽ chẳng lìa khỏi miệng ngươi, miệng dòng dõi ngươi, và miệng dòng dõi của dòng dõi ngươi, từ bây giờ cho đến đời đời! Đức Giê-hô-va phán vậy.

Ma-thi-ơ 28:18-20: Đức Chúa Jê-sus đến gần, phán cùng môn đồ như vậy: Hết cả quyền phép ở trên trời và dưới đất đã giao cho Ta. Vậy, hãy đi dạy dỗ muôn dân, hãy nhân Danh Đức Cha, Đức Con, và Đức Thánh Linh mà làm phép báp tem cho họ, và dạy họ giữ hết cả mọi điều mà Ta đã truyền cho các ngươi. Và này, Ta thường ở cùng các ngươi luôn cho đến tận thế.

Chiếc áo của loài người được dùng để che đậy sự lỗ thê của xác thịt mình và cũng qua đó mà người ta thể hiện sự giàu, nghèo, sự hiểu biết, sự tri thức của người đó với những người khác ở chung quanh mình, với mục đích để bản thân mình được tôn trọng, hoặc để không bị coi thường, hoặc để bảo vệ thân thể mình trong môi trường sống và cuối cùng cho tất cả mục đích người ta mặc trang phục đó, là để cho người khác nhìn thấy và nhận biết mình là hạng người nào trong xã hội.

Thế nhưng trong cuộc sống thuộc linh, nhiều người mang danh người tin Chúa nhưng lại không biết che đậy sự lỗ thê của linh hồn mình, thay vì làm theo Lời Chúa để Chúa mặc lại cho mình chiếc áo con trai của Đức Chúa Trời, thì họ lại tự khiến mình trở nên trần truồng, đui mù và lỗ thê bởi từ môi miệng của họ nói ra những lời giả dối, không xứng đáng theo tiêu chuẩn của Lời Đức Chúa Trời.

Theo ý nghĩa sâu nhiệm của lỗ tròn (nơi trồng đầu vào khi mặc áo) của chiếc áo dài của Ê-phốt đó là chữ **קָבֵיב** - cabiyb, số 5439 ra từ chữ **קָבַב** - cabab, số 5437 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **chỗ vòng tròn chung**

quanh, để xoay quanh các hướng, hoặc tiến về phía trước hoặc về sau hoặc đi vòng quanh, để đưa ra, để nói ra, để thay đổi hướng, hoặc tiến tới hoặc bước vòng quanh, hoặc tự xoay mình, hoặc vây quanh, để hoàn thành, hoặc chuyển giao cho ai, hoặc quay lại, hoặc đảo ngược lại, hoặc rẽ sang một bên;

Khi Đức Chúa Trời chọn người nào làm công việc gì trong nước của Ngài, thì ấy là Đức Chúa Trời huấn luyện linh hồn người đó sử dụng thân thể xác thịt của mình làm đồ dùng về sự công bình của Đức Chúa Trời và chính Đức Chúa Trời sẽ tạo điều kiện cho linh hồn người đó được đối diện với Lễ thật đó là, ngoài quyền phép của Đức Chúa Trời ra, linh hồn người ta không thể làm chi để có thể bắt phục thân thể xác thịt mình làm theo ý muốn của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời muốn những người được Ngài chọn kinh nghiệm được sự thành tín của Đức Chúa Trời cùng quyền phép của Ngài, khi linh hồn người ấy tin Lời Đức Chúa Trời mà trỗi dậy vâng theo tiếng phán của Đức Chúa Trời, thì Thần của Đức Giê-hô-va sẽ làm thành điều Ngài đã phán.

Trong giao ước mới của Đức Chúa Jêsus Christ, nhờ sự ban cho của Đức Thánh Linh mà những người được chọn làm môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ có thể thi hành chức vụ thầy tế lễ nhà vua, mà quyền phép của chức vụ này chính là sự khôn ngoan và thông sáng của Đức Chúa Trời ban cho những người được chọn của Ngài, giúp linh hồn người đó có thể giải quyết tất cả mọi vấn đề mà chức vụ thầy tế lễ nhà vua sẽ đối diện với và giải quyết được theo mạng lệnh của Lời Đức Chúa Trời.

Châm ngôn 3:1-26: Hỡi con, chớ quên sự khuyên dạy của Ta, lòng con khá giữ các mạng lệnh của Ta; Vì nó sẽ thêm cho con lâu ngày, số năm mạng sống, và sự bình an. Sự nhân từ và lễ thật, chớ để lia bỏ con; Hãy đeo nó vào cổ, ghi nó nơi bìa lòng con; Như vậy, trước mặt Đức Chúa Trời và loài người Con sẽ được ơn và có sự khôn ngoan thật. Hãy hết lòng tin cậy Đức Giê-hô-va, chớ nương cậy nơi sự thông sáng của con; Phàm trong các việc làm của con, khá nhận biết Ngài, thì Ngài sẽ chỉ dẫn các nẻo của con. Chớ khôn ngoan theo mắt mình; Hãy kính sợ Đức Giê-hô-va, và lia khỏi sự ác: Như vậy, cuống rốn con sẽ được mạnh khỏe, và xương cốt con được mát mẻ. Hãy lấy tài vật và huê lợi đầu mùa của con, mà tôn vinh Đức Giê-hô-va; Vậy, các vựa lẫm con sẽ đầy dư dật, và những thùng của con sẽ tràn rượu mới. Hỡi con, chớ khinh điều sửa phạt của Đức Giê-hô-va, chớ hiềm lòng khi Ngài quở trách; Vì Đức Giê-hô-va yêu thương ai thì trách phạt nấy. Như một người cha đối cùng con trai yêu dấu mình. Người nào tìmặng sự khôn ngoan, và được sự thông sáng, có phước thay! Vì thà được nó hơn là được tiền bạc, hoa lợi nó sanh ra tốt hơn vàng ròng. Sự khôn ngoan quý báu hơn châu ngọc, chẳng một báu vật nào con ưa thích mà sánh kịp nó được. Tay hữu nó cầm sự trường thọ, còn trong tay tả, có sự giàu có và vinh hiển. Các nẻo nó vốn là nẻo khoái lạc, và các lối nó cả điều bình an. Nó là cây sự sống cho ai nắm lấy nó; Người nào cầm giữ nó đều được phước hạnh. Đức Giê-hô-va dùng sự khôn ngoan lập nên trái đất; Nhờ sự thông sáng mà sắp đặt các tầng trời. Do sự hiểu biết Ngài các vực sâu mở ra, và mây đặt ra sương móc. Hỡi con, khá gìn giữ sự khôn ngoan thật và sự dễ dặt, chớ để nó lia xa mắt con; Thì nó sẽ là sự sống của linh hồn con, và như đồ trang sức cho cổ con. Con sẽ bước đi vững vàng trong đường con, và chân con không vấp ngã. Khi con nằm, chẳng có điều sợ hãi; Phải, con sẽ nằm được ngủ ngon giấc. Chớ sợ sự kinh khiếp xảy đến thành linh, cũng đừng kinh hãi lúc sự tàn hại giáng trên kẻ ác; Vì Đức Giê-hô-va là nơi nương cậy của con, Ngài sẽ gìn giữ chân con khỏi mắc bẫy.

Đức Chúa Jêsus Christ đã phán với môn đồ của Ngài về tầm quan trọng của việc nếu người nào được sở hữu Lời của Đức Chúa Trời trong lòng mình, thì người đó làm công việc gì cũng được thành công.

Giăng 15:5-11: Ta là gốc nho, các người là nhánh. Ai cứ ở trong Ta và Ta ở trong họ thì sinh ra lẫm trái; vì ngoài Ta, các người chẳng làm chi được. Nếu ai chẳng cứ ở trong Ta thì phải ném ra ngoài, cũng như nhánh nho; nhánh khô đi, người ta lượm lấy, quăng vào lửa, thì nó cháy. Ví bằng các người cứ ở trong Ta, và những Lời của Ta ở trong các người, hãy cầu xin mọi điều mình muốn, thì sẽ được điều đó. Nay, Cha Ta sẽ được sáng Danh là thể nào: ấy là các người được kết nhiều quả, thì sẽ làm môn đồ của Ta vậy. Như Cha đã yêu thương Ta thể nào, Ta cũng yêu thương các người thể ấy; hãy cứ ở trong sự yêu thương của Ta. Nếu các người vâng giữ các điều răn của Ta, thì sẽ ở trong sự yêu thương Ta, cũng như chính Ta đã vâng giữ các điều răn của Cha Ta, và cứ ở trong sự yêu thương Ngài. Ta nói cùng các người những điều đó, hầu cho sự vui mừng của Ta ở trong các người, và sự vui mừng các người được trọn vẹn.